ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ -
200-річчя
НЕЗАЛЕЖНОСТИ ЗСА
100-річчя
АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ
—БУДУЙМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 190. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 6-го ЖОВТНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, OCTOBER 6, 1976 No. 190. VOL. LXXXIII

В Піттсбурґському університеті відбулася Франківська наукова конференція

Піттсбург (Василь Ящун). — З рамени Департаменту слов'янських мов і літератур Піттсбурґського університету та Комітету російських і східньо-европейських студій того ж університету відбулася 23-го вересня наукова конференція, присвячена 120-літтю уродин і 60-літтю смерти Івана Франка. Залю Шенлі Гол виповнили вщерть близько 70 осіб — професорів і студентів слов'янського й інших відділів університету та української інтеліґенції. В склад панелю входили: д-р Джейн Ґерис, асоцийет професор і керівник слов'янського департаменту Піттсбурґського університету, в ролі модератора; д-р Василь Ящун, професор Піттсбурґського університету; д-р Леонід Рудницький, професор ЛяСаль коледжу і д-р Валентина Барсом, асистент професор Четгем коледжу.

Проф. Ящун у своїй доповіді „Естетичні погляди І. Франка" відмітив вплив на Франка естетики Аристотеля, Лессінґа, Шіллера, Гете, Гердера, Теодора Фішера і в деякій мірі міркувань Бєлінского і Чернишевського, а згодом праці Фехнера і Вундта „Основи фізіологічної психології" та з'ясував оригінальність елементів в Франкових естетичних поглядах, особливо у визначенні ним кореляції суб'єктивного і об'єктивного в мистецькому зображенні реалістичних картин, дій, героїв тощо. Проте, найважливішим джерелом естетичних поглядів Франка було його власне життя. Його естетичні погляди були віддзеркаленням його ідеалістично-раціоналістичного світосприймання та були підпорядковані його суспільно-політичним цілям, унапрямленим на усунення з життя українського народу економічної, політичної і національної несправедливости та на оборону людських прав у загальному.

Проф. Барсом говорила на тему „Іван Франко — прозаїк". Франко як прозаїк був смілим експериментатором і новатором, якого вклад у розвиток української літератури неоцінений. Голова частина його мистецької прози — це подивугідна різноманітність тем, жанрів, сюжетів, образів і персонажів. Однак, мимо тієї різноманітности й складности, Франкову прозу об'єднує основний чинник — гуманізм. Це проявляється в його сильній любові до своєї батьківщини й пригнобленого народу, в його намаганні боротьби суспільну й політичну справедливість і рівність для свого народу та поширити взаємну пошану серед усіх людей без різниці їх походження.

Проф. Леонід Рудницький у своїй доповіді „Іван Франко — драматург" поділив драми Франка на дві категорії — історичні й суспільні. Після короткої аналізи кожної категорії проаналізував значення театру Генрика Ібсена в розвитку Франкової драматургії і вплив німецької драми періоду „Штурм відальність, я, український письменник, посилаю Вам „Відкрите Дружнє Послан-
(Закінчення на стор. 4-ій)

„Канадизми" в навчанні української мови в Канаді

Вінніпеґ (ОУПС). — В днях 23-24 вересня ц. р. відбулася заходами Департаменту Освіти Манітоби конференція вчителів державних шкіл провінції, що ведуть курси української мови. Першого дня головну доповідь на тему „Канадизмів у навчанні української мови в манітобських школах" виголосив проф. Яр. Рудницький в англійській та українській мовах. Виходячи зі становища, що в сучасній говореній мові канадських українців є вже понад десять тисяч слів „канадсько-американського" походження („бульдозер", „комбайн", „фарма", „морґедж" і т. п. включно з такими як „кредитівка", рекор дувати", „карма ищина", „свистунівська церква", „патріярхальник" і т. п., він висловився за лібералізацію норм українського словника на північно-американському континенті й за допущенням деяких із цих слів (напр. сто з найбільш засвоєних) до шкільного вжитку, тим більше, що українсько-канадські письменники вже давно ввели їх у літературу (напр., Яр Славутич у своїй збірці „Завойованих прерій", тобто степів у Канаді). На думку проф. Яр. Рудницького треба б створити окрему науково-педагогічну комісію, яка простудіювавши цілу справу, могла б „санкціонувати" сотні слів — канадизмів (американізмів), що вже здавна існують у мові й у канадсько-українській літературі. Автор сам увів їх у свій етимологічний словник української мови, опираючися на працях Б. Білаша, А. Кошеляника, А. Жлуктенка й ін.

Леся Кисілевська Ткач — доктор філософії

Ірвінґтон, Н.Дж. (Н.Н.). Леся Кисілевська-Ткач здобула науковий ступінь доктора філософії з української літератури, захистивши в Українському Вільному Університеті дисертацію на тему „Українська література XX сторіччя у вищих класах доповняльних шкіл діяспори, з узгляднениям філософічної теорії вартостей", перед Комісією Українського Вільного Університету в Мюнхені, що її очолював декан філософічного факультету проф. д-р Олександер Кульчицький та дорадниками якої були проф. Василь Лев і д-р Григорій Васькович.

Д-р Леся Кисілевська-Ткач

Д-р Леся Кисілевська-Ткач дочка відомого нашого науковця-педагога і автора, св.п. проф. Костя Кисілевського, від сімох років є учителькою української літератури та мови у вищих класах Школи Українознавства в Ньюарку, як рівнож активно працює в керівних органах шкільництва.

В минулому студіювала неофілологію в університеті в Ерлянгені в Німеччині, а згодом здобула ступінь магістра з ділянки української літератури в УВУ.

Д-р Леся Ткач та вся її родина є членами 25-го Відділу УНСоюзу.

ЕРЛ БАТЦ ЗРЕЗИҐНУВАВ

Вашінгтон. — У понеділок, 4-го жовтня, секретар сільського господарства Ерл Батц, із слізьми в очах, особисто повідомив представників преси, що резиґнує із свого посту з уваги на те, що після того, як минулого тижня стало відомо, що він ще в серпні висловив расистські, образливі та вульґарні спостереження про чорних громадян ЗСА, а саме, сказав, що чорні мало бажають від життя: тільки часто задовольняти статеві та інші фізіологічні потреби і мати вигідні черевики — по цілій Америці поширилися вимоги, щоб він зрезиґнував, або щоб президент Форд звільнив його. Повідомляючи про свою резиґнацію, Батц сказав, що хоча Президент не вимагав від нього того, то він покидає свій пост, бо вважає, що його дальша участь в кабінеті може пошкодити президентові Фордові під час цьогорічних виборів. Ерл Батц, який став секретарем сільського господарства в 1971-му році, тобто, за президентури Ричарда Ніксона, у понеділок ще раз перепросив чорне населення Америки, хоча ще минулого тижня, коли президент Форд оголосив строгу публічну догану Батцові, секретар сільського господарства висловив публічне перепрошення.

Пів години після резиґнації Ерла Батца, президент Форд заявив, що прийняв його резиґнацію, але сказав, що це було одно із найтяжчих його рішень, бо Батц не тільки був добрим секретарем сільського господарства, але також давнім і близьким приятелем, як рівнож дуже доброю людиною. Президент зазначив, що Ерл Батц є також настільки відважний і розсудливий, що знає, що навіть найбільш заслужений урядовець не може своїми заявами ставити під сумнів „добру волю і чесність американського уряду".

Обов'язки секретаря сільського господарства тимчасово сповнятиме Джон Кнебель, заступник секретаря.

Резиґнація Батца викликала позитивну реакцію з боку республіканських законодавців. Сенатор Едвард Брук із Массачусетс, який є чорний, сказав, що резиґнація є „добра для країни, для Президента та для Республіканської партії".

Президент Форд підписав важливий податковий закон

Вашінґтон. — У понеділок, 4-го жовтня, президент Джеральд Форд підписав схвалений Конґресом законопроєкт, який продовжує існуючі зменшення в податках для індивідуальних платників і корпорацій принаймні до кінця 1977-го року, а рівнож встановляє різні реформи в дотеперішніх податкових законах. Коментатори твердять, що це найважливіший закон в цій ділянці від 1969 року.

Зменшення в податках протягом поточного бюджетового року становитимуть 18 більйонів долярів. Якщо Конґрес не рішив би продовжити це зменшення, а Президент не підписав би законопроєкту, то податки для родини, яка складається з чотирьох осіб і має 15,000 долярів прибутку, зросли б на 180 долярів річно.

Новий закон збільшить податки для багатших прошарків американського народу, бо усуває багато податкових законів, на які заможні досі могли покликатися, щоб оминути плачення належних податків. Закон також збільшить податки для деяких категорій корпорацій, але зменшить податки повітряних і залізничих ліній, асекураційних компаній та інших. Менші податки платитимуть батьки, які працюють і мають малолітніх дітей, як рівнож старші віком громадяни і фармери.

Підписуючи законопроєкт, президент Форд заявив, що хоча він не є „досконалий", бо наприклад не містить про позицій Білого Дому, щоб платники могли відтягати за кожну особу в родині 1,000 долярів, замість дотеперішніх 750 долярів, то все одно вважає, що новий податковий закон є „дуже позитивний і давноочікуваний".

Кооператори матимуть нараду під час XII Конґресу

Під час XII Конґресу Українців Америки, який відбудеться в Ню Йорку в готелі „Амерікана" з кінцем цього тижня, матимуть свою нараду українські кооператори, які братимуть участь в Конґресі — інформують з Централі Українських Кооператив Америки. Нарада відбудеться в суботу, 9-го жовтня, в год. 3-ій після полудня в одному із приміщень в готелі „Амерікана". На порядку цієї наради будуть актуальні справи української кооперації в Америці та її місця і ролі в загальному економічному та суспільно-громадському розвитку українського поселення в цій країні і допомоги українському народові в його змаганнях. Українська кооперація в Америці нараховувала по день 30-го червня ц.р. усіх 32 кооперативи, з цього 29 кредитівок, із загальною кількістю 35,064 члени та 83,882,550.00 долярів капіталу.

Історична подія в житті Куреня УСП-ів „Побратими"

Чікаго (І.Г). — День 29 вересня 1976 р. залишиться історичним і незабутнім в анналах Куреня УСП-ів „Побратими". В тому ж дні, Блаженніший Патріярх Йосиф урочисто поблагословив курінний прапор. Приявними під час цієї церемонії були: Владика Ярослав Габро, духовенство і вірні епархії св. Отця Николая, члени Куреня та численно зібрані пластуни і пластунки обидвох кошів Чікаґської Станиці.

Урочистість почалася збіркою в пластовій домівці, звідки всі перейшли зорганізовано до катедри св. о. Николая. Уставившись двома рядами, разом з другими пластунами, всі очікували процесії, яка мала впровадити до церкви Патріярха, який в днях від 26-го вересня до 2 жовтня перебував в цьому місті.

Блаженнішого Отця Йосифа привітали парафіяни хлібом і сіллю, привітав Гостя теж і парох катедри о. прелат Петро Леськів.

З черги відбулася Архиєрейська Служба Божа, а після пісні „Будь ім'я Господня..." Блаженніший Отець Йосиф перевів обряд посвячення. Прапор тримали запрошені Куренем куми, а члени Куреня стояли лавою по обох боках. Треба згадати, що на ту небувалу урочистість приїхали члени Куреня УСП-ів „Побратими" з Ню Йорку (Валерій Романишин) і з Риму (Тарас Лончина).

Найвищий Суд підтримав кару смерти

Вашінґтон. — У понеділок, 4-го жовтня, Найвищий Суд ЗСА відмовився переглянути своє рішення з 2-го липня ц.р. щодо конституційности кари смерти за вбивство і таким чином підтримав закони у Фльориді, Джорджії та Тексасі, які передбачають таку кару. Рішення Найвищого Суду, однак, не стосуватиметься тільки законів цих трьох стейтів, але правдоподібно також 11 інших, бо їхні закони майже ідентичні із законами Фльориди, Джорджії та Тексасу. Натомість ще не відомо, чи будуть визнані конституційними закони в багатьох інших стейтах, бо вони встановлюють примусову кару смерти за вбивство, а не дають лавам присяжних і суддям змоги розглянути „злагіднюючих обставин".

В ЗСА ніхто не був покараний карою смерти від 1967 року, коли Найвищий Суд рішив, що більшість стейтових законів щодо цієї кари є неконституційні. Сьогодні 34 стейти мають нові закони, але не всі подібні до законів в трьох вищезгаданих стейтах і тому їхня конституційність під знаком запиту. Коментатори вказують, що хоча Найвищий Суд підтримав кару смерти в трьох стейтах, то це не значить, що засуджені злочинці негайно будуть страчені, бо вони ще матимуть право вносити апеляції.

Обрано панелістів для другої публічної дебати між президентом Фордом і Дж. Картером

Вашінґтон. — Ліґа Жінок-Виборців інформує, що модератором під час другої з черги публічної дебати між президентом Джеральдом Фордом і його демократичним суперником, яка відбудеться в середу 6-го жовтня, у Сан Франсіско, буде Полін Фредрікс, коментаторка Крайового Публічного Радіо, яка раніше працювала для телевізійної сітки „Ен-Бі-Сі" в ролі кореспондента в Об'єднаних Націях. Під час цієї дебати, яка розпочнеться у 9:30 увечорі за Східним літнім часом і буде присвячена питанням закордонної політики та крайової оборони, питання президентові Фордові та Джіммі Картерові ставитимуть Макс Франкель із „Ню Йорк Таймс", Генрі Тру з газети „Балтимор Сан" та Ричард Валеріяні з „Ен-Бі-Сі Ньюз". Всі три є спеціялістами в ділянці закордонних справ.

„Правда" знову обвинувачує Японію за злонамеріність

Москва. — Газета „Правда", орган ЦК КПСС, надрукувала у числі з 4-го жовтня ц.р. поновне обвинувачення супроти японського уряду, який, мовляв, зумисне протягає полагодження справи звороту військового літака „МІГ-25", на якому, як відомо, перелетів до Японії 6-го вересня лейтенант Віктор І. Беленко, який одержав право політичного азилю і тепер перебуває в ЗСА. „Правда" відкидає всякі вияснення японських чинників відносно цієї справи, а протягання звороту літака і його перевірку японськими й американськими військовими спеціялістами називає „змовою і провокацією". Згідно з інформаціями з Токіо, Москва розпочала супроти Японії відплатні акції. Під час утечі Беленка совєтська фльота захопила вже сьомий японський рибальський човен разом з залогою біля Курильських островів.

Канадці подивляли українські танці на олімпійському стадіоні

Монтреаль, Канада (Т. М.). — 26-го вересня 1976 р. перший раз після Міжнародних Олімпійських Ігрищ відбулася футбольна гра поміж двома дружинами: „Алюеттс" з Монтреалю і „Раф Райдерс" з Оттави. Переможцем гри вийшла дружина „Алюеттс" 23-2. Ще перед початком гри, о год. 2-ій по полудні, відбулась на стадіоні мистецька частина народних танців 4-ох етнічних груп, а саме: французів, китайців, шкотів і українців. Разом виступило 230 танцюристів (з того 52 українців).

Директором і керівником мистецької програми був маестро Петро Марунчак з Монтреалю, який рівнож виступив із своїми двома танцювальними групами: „Старший танцювальний ансамбль" і молодший „Одеса". Вісімдесят тисяч глядачів (з того понад десять тисяч з Оттави) виповнили всі місця стадіону. Найбільшою атракцією мистецької програми був виступ українських народних танців, який гладачі сприймали бурхливими оплесками.

Багато із глядачів підходили до української групи танцюристів, подивляли їхні барвисті народні строї і гратулювали їм за чудово виконані танці.

Мистецьку програму, як рівнож футбольну гру, передавано по телебаченні.

Померла Михайлина Іванюк, довголітня секретарка 290-го Відділу УНСоюзу

До Головної Канцелярії УНСоюзу наспіла вістка від предсідника 290-го Відділу Михайла Хоми, що 1-го жовтня 1976 року померла на 76-му році життя Михайлина Іванюк, довголітня секретарка 290-го Відділу УНСоюзу в Балтиморі, Кирпіс Бей, в стейті Меріленд. Михайлина Іванюк народилася 31-го жовтня 1900 року в Зарваниці у Західній Україні, приїхала до Америки малою дівчиною і поселилася в Балтиморі, де провела ціле своє життя. Була від молодих літ членкою Сестриства Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії, 290-го Відділу Українського Народного Союзу в Балтиморі, в якому потім сповняла понад 30 років обов'язки секретарки. Виконувала свої обов'язки супроти УНСоюзу з великим захопленням і відданістю. Осиротила сестри Марію Шандровську в Балтиморі, Катерину та Ірину в Україні, доньку Марію Чермак і зятя Івана Гарта та шість внуків. Покійна втратила в минулому році мужа Івана і доньку Юлію Гарт.

Місцева українська громада понесла велику втрату зі смертю відданої союзової діячки — піонерки та довголітньої секретарки Відділу.

ОЛЕСЬ БЕРДНИК ГОЛОДУВАВ 20 ДНІВ, ЗРІКСЯ СОВЄТСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА, АПЕЛЮЄ ДО ОН

Гельсінкі (УІС „Смолоскип"). — Сюди дісталися з Києва детальніші інформації про причину голодівки відомого українського письменника Олеся Бердника, як рівнож дістався повний текст звернення письменника до Об'єднаних Націй.

З кінцем червня цього року О. Бердник поїхав до Москви, де домагався права на виїзд за кордон. Коли всі його заходи були відкинуті, він проголосив голодівку, яка тривала 20 днів.

Тут стало також відомо, що в Києві КҐБ-істи поширили відбитку листування одного канадського професора з О. Підсухою, головою Т-ва „Україна", яке було опубліковане в одному еміґрантському журналі. Поширюючи цю відбитку, КҐБ-істи і партійні письменники насміхаються з закордонних вчених, які, мовляв, навіть не знають, як оформити запросини на чужий університет, виславши не залеґалізований виклик і без підпису представника університету.

Після нефортунного інциденту канадського університету з запросинами О. Бердника, письменник одержав приватні запросини і для нього були оформлені документи на короткотривалий виїзд за кордон. Коли Міністерство внутрішніх справ УССР відкинуло прохання О. Бердника на виїзд, він з огірченням і досадою поїхав з кінцем червня до Москви, де теж відмовлено його проханню. Зустрінувшись з негативним полагодженням його справи, він зрікся совєтського громадянства і проголосив голодівку, яка тривала 20 днів.

Хоч справа голодівки О. Бердника була відома в опозиційних кругах в Москві, вістка про це не була подана до чужої преси. Це властиве і було причиною, що його голодівка не здобула міжнародного розголосу.

Сюди теж дістався повний текст „Відкритого Дружнього Послання" О. Бердника до Об'єднаних Націй.

Нижче подаємо деякі уривки з цього Звернення, до якого долучено супровідний лист до Генерального Секретаря ООН К. Вальдгайма. В супровідному листі між іншим пишеться:

„...Наявність Світової Організації не знімає відповідальности за життя Землі з кожної мислячої істоти планети.

Усвідомлюючи таку відпо-
(Закінчення на стор. 4-ій)

Українські та інші політв'язні СССР вітали Америку з 200-літтям незалежности

Ню Йорк. — Комітет оборони совєтських політичних в'язнів інформує:

Ще в липні ц. р. міжнародні пресові агенства інформували про заяву 14 політичних в'язнів Совєтського Союзу до американського народу з нагоди 200-ліття незалежности того народу.

Текст заяви, про яку інформували Юнайтед Пресс Інтернешенел, Ройтерс, та Аженс Франс Пресс, був неповний, і щойно тепер на захід наспів повний текс самвидавного документу, який підписали діячі національних рухів в СССР, між ними українці Володимир Овсієнко, Іван Гель, Зорян Попадюк, Василь Стус, Вячеслав Чорновіл та Данило Шумук, вірмени Паруйр Айрікян, Азат Аршакян і Ашот Навасардян, жид Міхаїл Хейфец та інші.

Повний текст заяви показує, що ті, які підписали її, мали намір викликати зацікавлення американських громадян питанням незалежности неросійських народів СССР.

Нижче подаємо повний текст заяви до американського народу в день його незалежности.

АМЕРИКАНСЬКОМУ НАРОДОВІ В ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТИ ВІД ПОЛІТВ'ЯЗНІВ В СССР

„200 літ тому народ англійських колоній в Америці проголосив людству два основні принципи сучасної цивілізації — право кожної людини на свободу, право кожної нації на незалежність.

Ані колючі дроти, ані кулемети — ніщо не може зупинити нас, політичних в'язнів СССР, від того, щоб ми були разом з Вами в цю велику годину світової історії.

Ми бажаємо американському народові здійснення його цілей встановлених батьками-основоположниками — створення братерства вільних націй, сім'ї вільних народів".

Підписи.

Підгорному поставили пам'ятник

Полтава. — Газета „Молодь України" у числі з 26-го вересня ц. р. помістила інформацію РАТАУ про відслонення „бюста двічі Героя Соціялістичної Праці М. В. Підгорного" в місті Карлівці, Полтавської області, де народився Підгорний. У повідомленні сказано, що „партія і уряд високо цінують працю людей, які всю свою енергію, досвід, знання віддають справі будівництва комунізму, зміцнення могутності Радянської Батьківщини. Особлива шана, — говориться далі в комунікаті РАТАУ, — виявляється в нашій країні тим, хто удостоєний званням Героя і на відзначення видатних заслуг двічі Героїв відповідно до указу Президії Верховної Ради СРСР на їх батьківщині споруджуються „бронзові бюсти". Поминмо ранішого „відбронзовування" і засудження Хрущовим політики „культу особи", у відслоненні бюсту Підгорного, як раніше на відслоненні пам'ятника Брежнєва, взяли участь високі партійні достойники, відкрив перший секретар Полтавського обкому партії Ф. Т. Моргун, а головну промову на „святочному мітинґу" виголосив голова Полтавського облвиконкому Г. І. Пуденко, який, відмічуючи заслуги М. В. Підгорного, пригадав, що теперішній голова Президії Верховної Ради СССР „пройшов великий шлях від рядового робітника до визначного діяча Комуністичної партії і Радянської держави". З промовами виступали також інші „ветерани партії", які не тільки славословили колишнього „слюсаря", „механіка", „активного організатора комсомолу", а тепер „члена політичного штабу ленінської партії" М. Підгорного, але також „народний характер суспільного ладу" існуючого в СССР.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застереже, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Велике культурне досягнення

Влаштування і відкриття Українського Музею в Ню Йорку — це в багатьох відношеннях велике культурне досягнення не тільки для ініціятора і творця цього музею, Союзу Українок Америки, але й для всієї української громади та української культури і — сміло можна сказати — української справи взагалі.

Про вартість і значення музею взагалі, а українського музею в такій світовій метрополії, як Ню Йорк, зайво говорити. Вони ж бо такі наявні. Недаром кожна державва нація призначає, чи заможні люди жертвують на музеї великанські суми. Пригадується, як під час Другої світової війни Черчіль дорікав Еспанії, що вона своєю невтральністю сприяє нацистам нищити досягнення европейської культури, а тодішній еспанський диктатор Франко оборонявся, що невтральністю Еспанія власне рятує свою культуру, про яку найкраще свідчать Ескоріяль та інші еспанські музеї, пропонуючи тодішньому прем'єрові Англії, щоб він приїхав і їх побачив. Очевидно, що це полемічний епізод, але це не зміняє факту, що музеї були аргументом навіть у воєнній дебаті.

Ідея Українського Музею в Ню Йорку виникла в заслуженій організації нашого жіноцтва, Союзі Українок Америки, 43 роки тому, в 1933-му році, як ця організація, з ініціятиви тодішньої своєї голови, тепер уже покійної Олени Лотоцької, набула збірку українського народного мистецтва. Справжню одіссею перейшла ця збірка, як і думка про Український Музей, від того часу. Для порядку та на честь і славу поодиноким громадянам треба згадати, що ідеї і навіть плян українського музею в Ню Йорку нуртували вже і раніше, але тільки завзяття і наполегливість наших славних „союзянок", разом з їхнім глибоким відчуттям неперевершеної вартости рідної культури та познайомлення з нею свого довкілля здійснили те, що довгі десятиліття було тільки мрією.

Нововідкритий Український Музей в Ню Йорку аж ніяк не можна б уважати завершенням. Це найкраще знають самі пані в СУА і ті молоді, кваліфіковані особи, що музеєм відають. Це сказала в першу чергу голова СУА пані Іванна Рожанковська, яка в своєму привітальному слові минулої неділі в імені очолюваної нею організації сказала нашому українському „містові і світові": „Союз Українок Америки започаткував і заінкорпорував Український Музей в Ню Йорку. Сьогодні найбільша і найстарша українська жіноча організація на еміграції кидає виклик українській громаді, її культурним і мистецьким колам та науковим установам, спільними силами розбудувати центральний Український Музей в культурній столиці Америки!"

Наша громада і її установи стягнули б на себе зневагу історії, якщо того виклику не прийняли б!

Розчарування в Німеччині

Парляментарні вибори в Західній Німеччині, які відбулися з великим шумом минулої неділі, не принесли сподіваної перемоги ні одному з головних партнерів – Соціялдемократичній партії Гельмунта Шмідта, ні Християнськодемократичній партії Гельмута Коля. Вони радше внесли у політичне життя ревалізуючих між собою партій елемент непевности і до деякої міри невдоволення, хоч одні і другі в офіційних заявах заговорили про перемогу, Шмідт про фактичну, в спілці з коаліційною партією Вільних демократів, а Коль про моральну, бо голошене ним гасло у передвиборчому часі „Свобода замість соціялізму" і привернення до старших традицій, уможливили християнським демократам збільшити кількість місць у парляменті (Бундестагу). Загадкою для багатьох кореспондентів і політичних аналітиків залишається питання: чому саме тепер виборці вирішили обмежити вплив Соціял-демократичної партії? Відомо ж бо, що якраз канцлер Гельмут Шмідт був один з головних архітектів антиінфляційної програми, оздоровлення німецької господарки, що має безпосередній вплив на цілість европейської господарки, як також вдержання на найнижчому рівні безробіття, яке не перевищує в Німеччині чотирьох відсотків. Взагалі, беручи під увагу господарські труднощі в Европі, уряд Шмідта зробив максимум зусиль, щоб вдержати на високому рівні життьову стопу населення, не говорячи про соціяльні привілеї, якими поза Німеччиною користуються хіба ще тільки шведи. Все це, як виглядає, не мало великого впливу на виборців, які, хоч і не бажають резиґнувати з господарських і соціяльних привілеїв, але супротивляються політичним експериментам соціялістів і їх надто видного зближення до східнього бльоку, головно до Совєтського Союзу, та перенаголошування ними вартости політики детанту. Опозиція, очевидно, використала це у виборчій пропаґанді — особливо гостро наголошував зближення соціялістів до Москви лідер християнських демократів в Баварії Франц Йозеф Штравс — кажучи, що почуття економічної певности відбувалось коштом особистої і національної свободи і непевности, бо всякі залицяння до СССР кінчаться в остаточному результаті трагедією. Цей, як кажуть кореспонденти, „більш націоналістичний стиль ведення Штравсом виборчої кампанії" запевнив для християнських демократів 60 відсотків голосів в Баварії і обнизив цей відсоток на півночі, де цей „стиль" був відсутнім. Сам канцлер Шмідт признався, що „безвідповідальна балаканина скрайньо-лівих соціялістів пошкодила нам багато", а інший ветеран Соціял-демократичної партії додав, що „в нашій країні панують глибокі емоційні антикомуністичні і антиліві почування", які зручно використала опозиція.

Політичні спостерігачі погоджуються з думкою, що у витвореній ситуації новий уряд Шмідта, якщо такий буде створений, ледве чи протриває до 1980 року, бо війна нервів вже почалася, у результаті якої може наступити непорозуміння між соціялістами і вільними демократами, які одинокі запевняють Шмідтові більшість у парляменті, і тоді 46-річний Коль, помимо запевнень Шмідта, може таки стати слідуючим канцлером Західньої Німеччини.

УКРАЇНСЬКИЙ ГАРВАРД: СУМНІВИ І ВИЯСНЕННЯ

Володимир Барагура

ГАРВАДР ОЧИМА ГРОМАДЯНИНА

Український Гарвардський Центр став дійсністю. Грандіозністю задуму, вкладом зусилля, виявом ентузіязму і фінансовими досягами цей проєкт перейшов усі інші більших розмірів загальногромадські, чи всенаціональні акції, які досі організувала українська спільнота у вільному світі. Це показує, наскільки створення катедр українознавства і Українського Наукового Центру було на потребу.

Цей проєкт ще повністю незакінчений. І коли організаційно-фінансова його сторінка подає надію на успіх, то не так позитивно представляється організація науково-дослідчого і видавничого аспектів українського Гарварду.

Рядовий громадянин, який розуміє потребу катедр і вільної науки та підтримує фінансово їх реалізацію, має деякі питання щодо долі науково-дослідчого сектора і ці сумніви, побоювання і питання мусять дістати прилюдну відповідь.

На перший плян висувається питання персонального порядку, тобто питання людських ресурсів так студентів, як і професури, без яких жодна наукова установа існувати і діяти не може.

Покищо праця гарвардського українського центру зосереджується коло однієї особи — проф. Омеляна Пріцака, промотора, організатора, головного реалізатора й великого потенціялу рушійної сили катедр українознавства, зокрема в науково-дослідній ділянці. Він став першим повним професором катедри української історії і керує Науковим Інститутом.

Але таке явище невказане з психологічних моментів, бо може довести до „культу особи". Воно небезпечне і з практично-життєвих міркувань. Індивідуальна особа з різних причин може стати неспроможною виконувати покладені на неї завдання — може відійти з даної наукової інституції, може попасти в конфлікт, може ввійти в пенсійний вік, може занедужати, може померти. Тоді установа, яку очолювала одна тільки людина, раптом перестане діяти. Тому хтось мусить у такому випадку негайно її заступити для безперебійности дії.

Друга проблема: покищо повним професором обсаджена тільки одна катедра — історії України. Катедри мовознавства і літератури — пустують. Цю проблему треба якнайшвидше позитивно розв'язати й прогалину виповнити, бо складається враження, що ми створили катедри, але не маємо наукових кваліфікованих сил, щоб їх обсадити. На оправдання чуємо здебільша арґумент, що годі підшукати викладача зі стажем повного професора, який відповідав би гарвардським стандартам.

Коли так підходити до справи, то такий стан може перейти в перманентність. Ніхто не вродився „гарвардцем", навіть проф. Пріцак студіював у інших університетах і не зразу став професором Гарварду, але був викладачем інших високих шкіл в Европі. Самий факт, що хтось студіює в Гарварді, не дає гарантії, що він стане науковим капацитетом, бо й гарвардські випускники бувають різного калібру і, навпаки, вихованці інших наукових установ стають професорами Гарварду.

Невже поміж стількома молодими українськими професорами американських каледжів і університетів немає ніодного надійного, що мав би бодай потенціяльні дані стати майбутнім професором Гарварду? Обдарована, амбітна, працьовита людина, ознайомлена з методами американських університетів, може піднести свої кваліфікації і розгорнути свої таланти, якщо дати їй до того умови.

Метода, яку застосовує проф. Пріцак — виростити з-поміж студентів-докторантів Гарварду майбутніх професорів катедр українознавства, дуже повільна і покищо практично себе не виправдала. Великі надії, які проф. Пріцак покладав на д-ра Субтельного — не справдилися. Цей проспективний кандидат на професора відпав. Або д-р Субтельний, хоч і вихованець Гарварду, не відповів стандартам своєї „Альма Матер", або перспективи майбутньої кар'єри тут не мали для нього притягальної сили, або може грали ролю якісь інші мотиви.

Тому треба б поєднати дві методи: підшукувати вже діючих обдарованих молодих професорів одного з передових американських університетів і дати їм змогу розгорнути свої вмілості до висот гарвардських вимог і одночасно підховувати професуру з-поміж студентів гарвардського центру.

Друга група проблем — це видавничі. Дотеперішня видавнича діяльність далеко незадовільна. Вона випадкова, доривочна, деякі видання, хоч і вартісні, але доволі далекі від основної української проблематики. Видавання рецензій, записок тощо має радше внутрішнє значення для студентського вжитку. Базою видавничої діяльности воно не є. Треба передусім університетських підручників для історії, мовознавства і літератури.

З ділянки політичної історії України треба повного критичного науково-джерельно опрацьованого підручника від найдавніших часів до сьогодні. Треба встанови-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Омелян Пріцак

ВІДПОВІДЬ ГАРВАРДЦЯ ГРОМАДЯНИНОВІ

Почин редакції „Свободи" відновити позитивну дискусію у справі українського Гарварду треба якнайгарніше привітати. Справа, про яку тут йдеться, є надто важна, щоб дозволити собі на недомовлювання, скривання, чи „потьомкінські села". Те, чого можна б і треба очікувати, а навіть вимагати — це вияснення всіх життєвих питань, без огляду на те, чи вони типу, який тепер у нас називають контроверсійним, чи ні.

Я не мав чести бути особисто знайомим з проф. Барагурою (хоч його писання мені відомі ще починаючи із львівських 30-их років) і тому не знаю, наскільки висловлені у його статті думки віддзеркалюють його особисті погляди, а скільки там треба взяти власне на рахунок „громадянина". Але навіть, якщо прийняти, що дещо із поданого тут відограє ролю необхідного в таких випадках „чортового адвоката" (для потреб дискусії) — це не змінює мого відношення, і я щиро вдячний п. проф. Барагурі за його безпосередні й відважні запити та критичні завваги.

Перше, основне питання, яким проф. Барагура цілком слушно почав дискусію, це людські ресурси. Але з його словами, що праця українознавчого центру в Гарвардському університеті зосереджується коло однієї, себто моєї, особи, ніяк не можна погодитися. Я безперечно керую працею Гарвардського українознавчого центру, але тут нічого надприродного; все хтось мусить очолювати кожну інституцію. Справа не в тому, що я керую, а в тому, яке спрямування має керована мною установа. Від самого початку (академічний рік 1968/69, з бюджетом 12,000 долярів на рік) моєю основною ціллю було створити нову ґенерацію першорядних молодих вчених і сприятливу атмосферу для їхнього росту.

Це була моя візія, для якої я жертвував: своїм часом, своєю працею, своїми грішми, цілим єством. Я не використовував ресурси катедр (а пізніше інституту) для своєї власної наукової праці, хоч фахівці зараховують мене до ведучих учених. Я не дозволив собі на заанґажування не то кількох, але й одного асистента, який допомагав би мені реалізувати мої монографії. Навпаки, я є, був і буду асистентом моїх докторантів у всіх випадках, де їм потрібно допомоги. Секретарка Інституту переписує їх дисертації, а я спеціяльно досліджую теми моїх дисертантів, щоб могти їм краще допомогти. Я добровільно і свідомо перейняв на себе ролю садівника, що плекає нові городові культури, і консеквентно справи росту отих культур уважав і вважаю метою своєї активности і свого життя. Усі доступні мені ресурси я спрямовував на всебічну допомогу молодим науковцям. Я залишав (і залишаю) в тіні мої власні наукові праці і пляни і, не щадячи ні часу ні зусиль, був і є завжди до допомоги і послуг молодої ґенерації, хоч правдоподібно їх теперішні наукові висліди не все на тому рівні, що мої власні праці (що є, зрештою цілком природно).

Мені дивно, як можна було не добачити, що український Гарвард це — не тільки я один (признаюсь, що моїм ідеалом є не Людовік XIУ, а симфонічна оркестра, яка, хоч складена із солістів, вміє спільно виконувати великі композиції). Як можна було переочити ученого світового маштабу академіка Ігоря Шевченка, який при тому репрезентує не якусь науку, чужу до українства, а візантологію, колиску української культури. Те саме треба сказати про чотирьох не-українців, членів Комітету, які без жадної грошової винагороди і користи в'яжуть з українською наукою свої шановані у всьому науковому світі імена і тратять час на розбудову українознавчих студій. Маю тут на увазі істориків Пайпса та Кінена (останній добре володіє українською мовою навіть у слові), літературознавця Вайнтравба та мовознавця Лянта.

А вже цілком непростимим є недобачування молодих, цілої плеяди першорядних учених, які вже від яких шести літ друкують свої праці, виступають на наукових конференціях, як американських, так і українських, а дехто з них є вже на становищах професорів, а то й деканів. Вистачить тут назвати тільки найбільш заавансованих: Ореста Субтельного, Григорія Грабовича, Франка Сисина, Зенона Когута, Любомира Гайду, Павла Маґочія, Едварда Косинця, Наталію Кононенко - Мойл, Ґльорію Єдинак, Ренату Голод-Третяк, Зірку Зарембу - Филипчак і коло десятка інших. До них можна б додати імена старших, середнього віку, як і молодших вчених з-поза Гарварду, які мали можливість попрацювати деякий час (кілька місяців до року) у нашій системі: Олександер Оглоблин, Роман Шпорлюк, Ася Гумецька, Ярослав Пеленський, Іван Лисяк - Рудницький, Михайло Лесів, Богдан Кравців, Роман Сольчаник, Іван Павло Гімка, Богдан Струмінський і інші. Я тут з браку місця не називаю імен багатьох не-українських вчених, хоч між ними є такої величини вчені як З.

(Закінчення на стор. 3-ій)

І. Світ

КОЛОНІЗАТОРИ ВІДСТУПАЮТЬ

(2)

Після закінчення Другої світової війни Франція пробувала утримати свою контролю в Індо-Китаї, що привело до появи партизанського руху та перебрання контролі над ним комуністами, і врешті — до катастрофальної В'єтнамської війни з участю американських збройних сил.

В Африці цей процес зазнав, однак, певної затримки з боку двох колоніяльних імперій, португальської та почасти нащадків великої Британської імперії. В останньому випадку не тому, що Лондон не хотів, а тому, що білі англійці — колонізатори в Родезії, не хотіли бачити написів на стіні, що час надходить забути про свої привілеї. Другим таким народом залишаються т.зв. африкани — нащадки бурів, голляндських колонізаторів у Південній Африці, які стараються затримати свій стан посідання т.зв. політикою апартеїду, себто ізоляції чорного та білого народів, обмеження муринських прав, повної сепарації їх життя, — це в країні, де білий елемент творить меншість. Три мільйони і 800 тисяч проти 15-ти мільйонів чорних та біля двох мільйонів мішаної крови.

Португалія примушена була звільнити свої колонії — Анґолю та Мозамбік, тільки з тими наслідками, що прийшло те не своєчасно, а запізно, що було використане Москвою для розпалення громадянської війни в Анґолі та втручанням кубинських військ.

У Родезії стан такий, біла меншість (270 тисяч) править більш як шести мільйонами муринів. Цей стан не є нормальне явище у сучасні часи. Очевидно, незабаром треба буде також рішати таку саму проблему для Південно-Африканського Союзу, який має тільки тому більші шанси зберегтися довше, що білих там є значно більше і вони мають зброю — військо у своїх руках; вони теж знають, як діставати золото і алмази з копалень. В цих копальнях повсюди працюють для них негри, яким платиться великі гроші за працю в гарячих глибоких шахтах. Їх наймають серед бідноти в сусідніх країнах на кілька років тяжкої праці, створюючи таким способом заможнішу верству у тих країнах. Діти цих заможніших муринів дістають гарну освіту та сприяють появі в сусідніх землях кадрів провідної місцевої еліти.

Але повернемось до подій останніх тижнів у Африці. Секретар Стейтового департаменту Кіссінджер почав серію зустрічів і розмов з лідерами муринських держав та головою впливової муринської групи з Родезії п. Нкомо, який також за останні півроку відвідав ряд африканських та інших держав, переводячи дипломатичну працю, щоби знайти розв'язку тяжкого положення в Родезії, бо в сусідньому Мозамбіку готувалися великі кадри партизан для війни проти білої меншости в Родезії.

Він, як ряд інших лідерів, не хоче громадянської війни, хоч би вона могла принести перемогу для муринського населення, бо знає, що в такій ситуації Москва буде приймати участь та насаджувати свою комуністичну аґентуру, що приведе остаточно до диктатури малої її групи — диктаторів.

Можливо, що Кіссінджеру не вдалося б дістати згоди Іана Сміта, керівника білої меншости в Родезії, якби в цьому не допомогла Південна Африка. Її лідер, п. Форстер, прем'єр-міністер, маючи інші турботи, попередив п. Сміта, що Південно-Африканський Союз не буде йому помагати утримувати білу адміністрацію в Родезії, і підкреслив це розпорядком — забрав звідти групу 50 гелікоптерів, які допомагали родезійській армії боротися з партизанкою.

Сміт опинився в тяжкій ситуації — під сильним дипломатичним тиском з боку ЗСА й Англії і відмовою Форстера. Прем'єр Сміт виступив по радіо та в телевізії з промовою, в якій схарактеризував стан його уряду та згоду погодитися на британсько-американський плян. За цим пляном він повинен на протязі двох років правити спільним з чорними урядом, завданням якого є виробити конституцію для Родезії, де чорні будут мати повну владу.

Одже, конкретно: два роки — це обмежений час, протягом якого білі будуть ще мати слово в адміністрації, на протязі цього реченця будуть створені умови до створення нормального уряду, обраного всім населенням, отже уряду, де білі будуть тільки малою меншиною. ЗСА й Англія обіцяли, що буде створений міжнародний фонд для цього перехідного періоду і для переселення білих, які того бажають, в інші країни, що буде знесене ембарґо на торгівлю Родезії зі зовнішнім світом, що, як „санкція проти расизму", існує щодо Родезії вже майже десять років.

Цей плян враховує побоювання, що без його міжнародного фонду в Родезію можуть влізти радикальні елементи в цей критичний період переходу від адміністрації білої меншости до конституційної муринської держави.

Треба мати на увазі, що Родезія має виїмково важливе стратегічне положення, вона лежить на кордоні Південно-Африканського Союзу та на шляху між Мозамбіком, Заїре, Замбією та Ботсваною, тому поява радикаль

(Закінчення на стор. 3-ій)

Посмертна виставка творів мистця Ю. Крайківського в Е-монтоні

Едмонтон (М. Х.) — У суботу і в неділю, 11-12 вересня ц. р. у залі Українсько-Канадського Музею-Архіву в Едмонтоні (9543-110 Еве) відбулася виставка творів мистця-маляра Юліяна Крайківського. Її влаштували дружина Ольга з донькою Оксаною в перші роковини смерти мистця й їхня посвята гідна щирого подиву. Але тривкою пам'яткою творчости мистця була б поява друком монографії Ю. Крайківського. Юліян Крайківський побачив світ 10-го серпня 1892 р. у селі Різдвянах над Дністром, Рогатинщині. Після закінчення гімназії в Коломиї студіював малярство в Академії Мистецтв у Відні, що стояла в тому часі на найвищому рівні. На вістку про смерть матері вернувся в 1918 р. до Галичини і приймав опісля участь у визвольних змаганнях у рядах УГА, з якою ділив її долю і недолю, перебувши тиф у „чотирикутнику смерти". Як маляр оформив „Пропам'ятну книгу УГА" і закріпив свої переживання у композиціях: „Відворот УГА", „Поляглим поклін" (репродуковані в календарі „Червоної Калини" за 1923 рік). Переживання мистця з того часу відтворюють теж композиції: „Пісня рекрутів", „Артистична горстка", „Могила незнаного вояка", „Смерть мрії", „Ілюзія", „Большевики в полоні УГА", „Атака чорношличників". У 1920 р. вернувся до Академії Мистецтв у Відні, в якій закінчив свої студії. Тут створив шість олійних картин до поеми „Гайдамаки" Т. Шевченка: „Пролог", „Шибениці", „Свячення ножів", „Ґонта вбиває синів", „Ґонта ховає синів", „Ярема й Оксана", як також „Христос проганяє купців із святині", „Авель і Ревека" та „Каменярі" (видані на листівках клюбом українських есперантистів). По закінченні студій вернувся до Галичини, склав педагогічний іспит в Академії Мистецтв у Кракові і був учителем рисунків та малярства в українських середніх школах у Станиславові і в Рогатині аж до 1944 р. Переживши першу большевицьку окупацію, опинився з хвилею скитальців того ж 1944 року, спершу в Грацу, опісля в Зальцбургу в Австрії, де був головою Українського Мистецького Об'єднання. З того часу залишив композиції: „Аркан", „Гагілки", „Розстріл" (велика композиція-олія — знищена під час переїзду, на кораблі, до Канади, куди приїхав в 1948 р. і залишився на постійний побут в Едмонтоні. Тут довелось йому заробляти на „хліб насущний" малюванням домів, а не великих полотен, але мистець Ю. Крайківський і далі творчо працював, як і на рідних землях.

Характеристику мистецького дорібку і творчости мистця подав у своєму слові мистець проф. Іван Кейван, підкреслюючи, що в особі Юліяна Крайківського, ми втратили одного з видатніших наших мистців-сеньйорів на еміграції, людину непересічного таланту, солідної мистецької освіти і великого досвіду. Мистцеві доводилось творчо виявлятись у дуже несприятливих обставинах, бо прийшла Перша світова війна, далі Визвольні Змагання, в яких він приймав участь, як вояк УГА, двадцятирічна польська окупація, Друга світова війна, перша большевицька окупація, невідрадні часи скитальщини і виїзд до Канади. В жадному з тих етапів не мав Юліян Крайківський відповідної творчої атмосфери, як і її не мав, майже, кожен український мистець. А чи мають нині таку атмосферу українські мистці на рідних землях? Їхня ситуація ще й куди гірша, бо там панує всевладно інквізиція т. зв. соцреалізму, тобто московського натуралізму, в якому мистець мусить славославити свого „старшого брата". Творча атмосфера для наших мистців може постати тільки в самостійній українській державі і в досягнення цього ідеалу ми непохитно віримо.

Всі ми, українські мистці, які опинились на вигнанні, втратили свій довголітній мистецький дорібок і втратив його теж Ю. Крайківський. Усе ж він зумів створити новий мистецький дорібок, доказом чого маємо на цій виставці понад 50 нумерованих у каталозі його творів і кільканадцять незакінчених композицій і рисунків. А це, беручи до уваги невідрадні його творчі умовини, не так то й мало. Зрештою йдеться про якість творів, не про їх кількість. Хоча на виставці не вдалось показати всі твори в їх оригінальному виконанні, але маємо деяку кількість репродукцій, зокрема з ранніх творів мистця. Найважливіше те, що мистець посвятився виключно українській тематиці. Мистця глибоко хвилювала наша історія, почавши від Київської княжої держави, через Козацьку державу, аж до Визвольних Змагань нашого народу. В його творах бачимо князя Володимира Великого, подвижника християнства в Україні і творця могутньої нашої держави-імперії. Бачимо баталістичну картину „Похід Богдана Хмельницького", в якій мистець передав велич гетьмана і войовничість козацької армії, надзвичайно динамічні картини „Атака кавалерії УГА" й „Чортківська офензива", „Відворот УГА", „Поляглим поклін", „Карпатська Україна" та інші — світлі і трагічні моменти з наших змагань за державність.

Нашого мистця хвилювала глибоко Гуцульщина, її побут і етнографія, що він їх зафіксував у циклі „Гуцульщина". Зокрема слід відмітити його побутові „Гагілки" й „Танцювальна романтика", позначені радісно-соняшним кольоритом, як теж „Аркан" (два варіянти) з суто-рембранівською світлотінню. Маємо тут дві картини на тему найбільшої трагедії українського народу — злочинні експерименти московсько-большевицького окупанта: „Колективізація" та „УССР". В останній Т. Шевченко з постаменту свого пам'ятника проклинає окупанта, схилившись над горами українських трупів. Тут є теж картина з доби знедолених „Збігців" та інші, що їх мистець у творчому процесі глибоко переживав.

В портретах визначних постатей України мистець зумів вірно передати їхні зовнішні риси, а „лебединою піснею" є портрет дочки Оксани. Теж з хистом він зобразив мотиви української архітектури, зокрема „Собор Мазепи в Києві" та інші. На цій виставці бачимо теж проєкт пам'ятника Шевченкові у Вінніпеґу, цикл святочно-різдвяних листівок, які могли б бути поважними побутовими композиціями і вкінці підготовані рисунки до майбутніх творів, що їх уже не вдалося реалізувати. Всі твори Юліяна Крайківського позначені солідним рисунком і завершеним кольоритом. До кожного свого твору мистець підходив з найвищою повагою. Винісши з Академії Мистецтв у Відні реалізм з деякими прикметами історизму, Ю. Крайківський був вірний цим засадам до своєї смерти. Він не вдавався в жадні експерименти, не шукав нових мистецьких „істин", зокрема не блукав по джунґлях всяких модних „ізмів". Його реалізм був своєрідний, з деякими прикметами романтизму, що позначений в його побутових картинах.

Беручи до уваги його талант, студії, досвід і вік, його твори замало були популярні серед нашої спільноти, але, це й може вина самого мистця Ю. Крайківського, який аж ніяк не любив самореклями й дешевої популярности, занадто бо цінив мистецтво й занадто шанував

(Закінчення на стор. 4-ій)

Chester:

Український Конґресовий Комітет Америки — Відділ	$ 25.00
ООЧСУ — 34 Відділ	15.00
„Самопоміч" — Відділ	15.00
Союз Українок Америки — 2 Відділ	15.00
Союз Українок Америки — 13 Відділ	25.00
Союз Українок Америки — 15 Відділ	25.00
СУК „Провидіння' — 105 Відділ	20.00
УНСоюз — 156 Відділ	25.00
УНСоюз — 352 Відділ	15.00
Українська Православна Парафія при Церкв Успення Пречистої Діви Марії	25.00
Українська Американська Ліґа — Честер, Схід	25.00
Український Каталицький Горожанський Клюб (74, 75)	50.00
Український Народний Дім (1973, 74, 75)	75.00

$ 40.00 — Мирослав і Лариса Кий (1975-1976).

$ 30.00 — Олекса Венчак, Тамара Захарків, Всч. о .Петро Липин, Павло Малиновський (1974, 75), Андрій Солчаник (1974, 1975).

$ 25.00 — Василь і Лідія Кий, Володимир Лесик, мґр Роман Микита, Василь Пастушок (мол.).

$ 20.00 — Гарасим Маковський, Tim Matkowskyj.

$ 15.00 — Іван Багрій, Іван Ваґан, Осип Вандерський (74), Петро Бродич, Петро Візьняк, Володимир Волянський, Анатоль Гужва (1974), Анна Гужва, Микола Гілевич (76), Іван Давид, Михайло і Софія Єдинак, інж. Андрій Забродський, Євген Захаріясевич, Параскевія Зубрицька, Ярослав Качмар, Осип Кізюк, Ярослав Клюка, Михайло Ковальчук, всч. о. Йосиф С. Копчак, Володимир Корчинський, інж. Любомир Коцюба, Joe Kurman, Данило Кучера, Марія Ліскович, Василь Лосанович, Богдан Малецький, Евген Маршалок, Степан Микита, Володимир Михайлів, Дмитро Молодовець, Теофіль Павлюк, Данило Паньків, Василь Пастушок (старший), Христина Плюта, Ярослав Салдан, мґр Володимир Сич, Анна Татарів, Іван Федак, Григорій Ціхановський, інж. Сергій Шевченко, д-р Володимир Юзич (1974).

$ 10.00 — Володимир Ватринчук, Олекса Злупко, Володимир Крамар, Михайло Новак, Емилія Павлюк, Марія Федак, Іван Чабан.

$ 5.00 — Ольга Мельник, Павло Шабатура, Марта Янчак.

$ 3.00 — Стефан Матущак.

Churchville:

$ 15.00 — Зенон Квашинський.

Clifton Heights:

$ 100.00 — Михайло Глова.
$ 40.00 — Осип Саноцький (1972-75).

Conshohocken:

$ 15.00 — Михайло Іваницький.

Coraopolis:

$ 50.00 — Д-р Ярослав Микулович.

Cornwells Heights:

$ 20.00 — Іван Зінченко.

Cresson:

$ 20.00 — Д-р Михайло і Дарія Дудра.

Curtisville:

$ 25.00 — Michael & Julia Pierozek.

Easton:

Український Народний Союз — 13 7Відділ $ 10.00
$ 20.00 — Василь Боднарський.
15.00 — Іван Дрозд.

Erie:

$ 20.00 — Марія Ярема (1974, 1975.)

Folcroft:

Українська Асоціяція Політичних Наук $ 15.00

Grindstone:

$ 3.00 — E. Gall (1974).

Harrisburg:

$ 35.00 — Інж. Гриць Василевський.
$ 25.00 — Д-р Роман Слиж.
$ 15.00 — Любомир Микита.

Hatfield:

$ 25.00 — Богдан і Катерина Вурбело.
$ 15.00 — Василь Савка.

Herminie:

$ 1.00 — Катря Василькевич.

Holmes:

$ 25.00 — Володимир і Галя Горбові.

Honey Brook:

$ 50.00 — Онуфрій і Евдокія Щеснюк.

Indiana:

$ 10.00 — V. Rev. George Hnatko (1974, 1975).

Johnstown:

Укр Народна Поміч — 117 Відділ $ 5.00
$ 20.00 — Петро Федаш.
$ 10.00 — Михайло і Марися Грисяк.

Lansford:

$ 20.00 — Дмитро Мельник.

Leechburg:

$ 5.00 — Теодор Ковалюк.

Lehighton:

$ 55.00 — Петро Кіра (1973, 74, 75).
$ 20.00 — Олекса Гранат.

Levittown:

$ 15.00 — Іван і Софія Головка.

Ludlow:

$ 25.00 — Eva Juban.

Lyndora:

Українська Католицька Церква св. Михаїла $ 15.00
$ 15.00 — Н. Т.

McKees Rocks:

СУК „Провидіння" — 76 Відділ $ 10.00

Melrose Park:

$ 15.00 — Михайло Никорович.
$ 10.00 Всч. о. Михайло Федорович.

Middleport:

$ 10.00 — Сімон Сусило.

Minersville:

$ 25.00 — Всч. о. — Василь Стебельський.

Monessen:

—$ 10.00 — Aleck Fall.

Morristown:

—$ 40.00 — Олександер Федорків.

Morrisville:

$ 75.00 — Роман Федорак (1972-76).

Mountaintop:

$ 15.00 — мґр Роман і Ірина Дяків.

MoyLan.

$ 10.00 — Олександер Лужницький.

Narberth.

$ 50.00 — Д-р Петро Стерчо.

New Castle:

$ 20.00 — Петро Ярема.

Northampton.

СУК „Провидіння" — 18 Відділ св. Миколая 10.00
$ 50.00 — Василь і Ярослава Чаплій.
$ 25.00 — Всч. о. Андрій Двораківський.

Olyphant:

$ 100.00 — Трофим Мороз.
$ 25.00 — Василь Фідірко.
$ 15.00 — Микола Мартинюк.

Palmerton:

$ 25.00 — Всч. о. К. Вердар.
$ 10.00 — Теодор Версук (1975-76).
$ 5.00 — Степан Селіський.

Philadelphia:

СУК „Провидіння" — Централя	$ 500.00
Комітет 200-річчя ЗСА	50.00
Братство кол. Вояків І УД — УНА	20.00
Ліґа Українців Католиків	15.00
ОбВУА — Відділ	15.00
Т-во кол Вояків УПА ім. ген. Т. Чупринки	15.00
Дім Української Молоді	15.00
„Наша Українська Школа" при Осередку СУМА	15.00
Об'єднання Мистців Української Сцени	25.00
ОДВУ — 1 2Відділ	25.00
Об'єднання Жіок ОЧСУ — Відділ	15.00
ООЧСУ 6 Відділ	15.00
Українська Православна Церква св. Покрови	15.00
Пласт — Станиця	15.00
„Самопоміч" — Кредитова Кооператива	25.00
„Самопоміч" — Відділ	15.00
Сестри Святого Василя Великого	10.00
Окружна Рада Відділів СУА	25.00
Союз Українок Америки — 10 Відділ	10.00
Союз Українок Америки — 20 Відділ (1973, 74, 75)	45.00
Союз Українок Америки — 41 Відділ	15.00
Союз Українок Америки — 43 Відділ	15.00
Союз Українок Америки — 48 Відділ	15.00
Союз Українок Америки — 88 Відділ	15.00
СУМА — Осередок ім. УПА	15.00
СУК „Провидіння" — 14 Відділ	15.00
СУК „Провидіння" — 16 Відділ	15.00
СУК „Провидіння" 43 Відділ (1974)	15.00
СУК „Провидіння" — 44 Відділ	15.00
СУК „Провидіння" — 85 Відділ	15.00
СУК „Провидіння" — 144 Відділ	15.00
СУК „Провидіння" — 185 Відділ	15.00
СУК „Провидіння" — 199 Відділ (1972-75)	60.00
СУК „Провидіння" 204 Відділ	15.00
СУК „Провидіння" — 218 Відділ	15.00
Товариство „Бойківщина" — Головна Управа	25.00
ТУСМ — Осередок	15.00
Українська Американська Громада	25.00
Українсько-Американський Горожанський Клюб	25.00
Українська Католицька Церква св. Йосафата	100.00
Українське Лікарське Т-во Північної Америки	25.00
Український Музичний Інститут	5.00
Окружна Рада Відділів УНСоюзу	15.00
УНСоюз — 83 Відділ	15.00
УНСоюз — 153 Відділ	25.00
УНСоюз — 324 Відділ	15.00
УНСоюз — 375 Відділ	15.00
УНСоюз — 383 Відділ	15.00
УНСоюз — 397 Відділ	15.00
УНСоюз — 429 Відділ	15.00
УНСоюз — 430 Відділ	15.00
УРСоюз — Окружна Рада Злучених Відділів (1975-76)	30.00
Український Спортовий Осередок „Тризуб"	25.00
Хор „Прометей"	15.00
Церковна крамниця (1975-76)	50.00
„Черемош" — Гуцульське Товариство	15.00

$ 150.00 — Юлія і Михайло Петришин.

$ 100.00 — Ексц. Єп. Помічник Василь Лостен, І. і М. К., „ЕКО".

$ 75.00 — Дмитро Ващук.

$ 65.00 — Антін Федорович.

$ 60.00 — Олена і Богдан Казанівські, Марія Стефанишин (1970-75).

$ 50.00 — Гнат Вілинський, інж. Методій Борецький, Іван Гаврилюк, Соня і Іван Гасин, Ярослава і д-р Володимир Галан, Калина і Ярослав Козак, Григорій Марчук, Анна і Михайло Насевич, Ярослав Полатайко, д-р Василь Саляк, Юрій Сьомко.

$ 45.00 — Микола Скібіцький, Софія і інж. Іван Слонський.

$ 40.00 — Коженьовський і Пазуянк (крамниця), інж. Микола Лютий, Петро Марчиха II, Володимир Терлецький.

$ 35.00 — Евген Андрейчик, проф. Богдан Гнатюк.

$ 30.00 — Ангела і Іван Банах, митр. пр[illegible] Біляк, Ольга і інж. Омелян Богачевські, Василь Га[illegible] р Олекса Гардецький, Оксана Гной, Анна і Іван [illegible] Михайло Дякун, Ольга і Федір Калюш, Олена і мґр Омелян [illegible]атиницькі, проф. Степан Конрад, інж. Михайло Кузьма, Михайло Осташ, д-р Наталія і Роман Пазуняк, Іван Пиртко, Христина і Борис Прокопович, Любомира і д-р Богдан Сілецькі, Михайло Тхорів.

$ 25.00 — Дзвінка і Мирон Барабах, Мирон Баранецький, ред. Володимир Біляїв, Іванна і д-р Олександер Білик, Василь Бойчук, Антін Винницький, Стефанія і Франк Вовчак, д-р Микола Войтович, Михайло Гаврилюк, Степан Гавриш, мґр Лідія і інж. Олександер Ганас, Евген Гаранчук, Роман Гевко, інж. Ярослав Гладкий, Дмитро Ґрамяк, д-р Володимир Дармограй, Василь Дворський, д-р Роман Дикий, д-р Михайло Диміцький, Roma Dockhorn, Elias Duda, д-р С. і О. Желехівський, Семен Жилавий, Тарас Івасів, Марія і Лев Іваськів, Стефанія і Лев Іваш, інж. Богдан Керницький, Оксана Коженьовська, Дарія і інж. Михайло Комановський, „Космос" (В. Манько і Я. Кухтин, Ірена і Роман Кравців, Петро Кравчук, Володимир Куліш, Іван Кусень, Оксана і Роман Левицькі, Марія і мґр Олег Лисяк, Ольга і Степан Лукасевич, Уляна і Зенон Мазуркевич, Софія і Мирослав Мак, Іван Марків, о. монс. Роберт Москаль, Ольга і інж. Михайло Нич, Евгенія і Сидір Новаківські, д-р Евген Новосад, д-р Іван Павлічка, Анна і Роман Папроцькі, Роман Плахта, Іван Поліщук, Оксана і дир. Іван Поритко, Михайло Пуйда, Стефанія і д-р Володимир Пушкар, Ярослава і д-р Юрій Рибак, Евген Рогач, інж. Михайло Романець, Дмитро Сенюх, Евгенія і д-р Іван Скальчук, мґр Іван Скочиляс, Микола Станько, д-р Роман Сухий, Петро Тарнавський, Любов і Ярослав Татомир, Ярина і інж. Юрій Телепко, О. І. і М. Тритяк, Іванна і д-р Петро Федорів, Марія і о. шамб. Мирослав Харина, Омелян Цегелик, д-р Микола Ценко, д-р Олексій Ценко, Тетяна і д-р Зенон Цісик, Марта і д-р Лев Шанковські, Іван Щупаківський, д-р Ярослав Яримович, мґр Володимир Яців.

$ 20.00 — Юрій Анюк, Анна і Микола Вута, Роман і Осип Вомпель, Олександер Вонторський, Микола Гаврисюк, Марія Ганусей, Іванна і Мирослав Гентиш, о. Василь Головінський, Христина і Юрій Гура, Григорій Дацьків, інж. Константин Дидинський, Катерина Дубас, Марія і Василь Калан, Неоніля Кліш, Софія Клюс, Олекса Коновал, Ігор Конрад, Василь Кривий, Ярослав Лебідь, Анна і Евген Лопатинські, Богдан Мир, Андрій Міщук, W. N. Nackowey, Володимир Обущак, Василь Павленко, Лідія і Роман Пастушак, Галина і Юрій Поритко, Анна Сивуляк, Дмитро Смочило, Андрій Солонинка, Андрій Сплавник, Христина Спольська, Марта і інж. Олександер Турчин, Осипа Филипович, Теодор Халус, Іван Сегельський, Тетяна Цимбал, Омелян Чайковський, Остап Черепаха, Іван Чиж, Олександра і Роман Швед, професор Августин Штефан, Володимир Ізматинський.

$ 19.00 — Іван Шаран.

$ 15.00 — Степан Абрам, "Alexander", Іван Андріївський, Лука Бабій, Іван Бабяк, Олександер Вадуляк, Омелян Варилка, Софія і о. Тома Вариляк, Ольга і Іван Васараб, Микола Бачара, Роман Беднарський, Наталія Безбородько, Ангелина і д-р Володимир Безушко, Стефанія і д-р Ярослав Бернадин, Галина і Юліян Бернадин, Микола Весага, Тимотей Бесага, Мирон Вілас, Оксана і д-р Михайло Вілик, Евген Вілинський, Леонід Віронт, Евдокія Блавацька, Дмитро Влагий, Ярослав Вобинський, Андрій Водnаренко, Іван Борис, Максим Бортник, Микола Бохна, Осип Бохнар, Володимир Врикович, Анатоль Бровка, Юрій Будерацький, Петро Букач, Василь Бун, Галина Вакуловська, Оксана Ванчицька, Степан Ваповський, Василь Василюк, Іван Васюрка, проф. Володимир Винницький, Степан Вишинський, Володимир Вовнянка, Адольф Возний, Володимир Возний, Іван Возний, Дмитро Войт, Степан Волянюк, Іван Вонс, мґр Юрій Вонторський, Ілько Восколюб, Іван Гайдучок, Олена і Лев Галас, інж. Мирон Ганушевський Богдан Гасюк, Ірина Гельо, Василь Геник, Володимир Гнідий, Петро Годованець, Микола Голінеп, Ольга Головецька, Софія і інж. Адріян Горницький, Магдалина і Теодор Гоцинець, Петро Грабовський, Ілько Гринчук, Микола Гриців, Василь Гришак, проф. Оксана і Петро Ґенґало, Лев Грамяк, Михайло Грет, Григорій Давид, Бруно Данківський, Іван Данківський, Осип Данківський, Анна і Теодор Дацик, Анна Демяник, Михайло Джичко, Мирон Дзьоба, Павло Дідух, Григорій Долинський, Ляриса і Зосим Дончук, Олександра і Іван Дубіль, Василь Дутка, Михайло Дяків, Лідія Дяченко, Осип Дячок, інж. Ярослав Жмуркевич, Катерина і Володимир Жук, Василь Забродський, Едвард Завадовський, Дарія і Володимир Завадович, Василь Загасайло, Лука Заставний, Григорій Захарко, Микола Захарченко, Василь Зелем, Богдан Зубик, Володимир Зуляк, Зенон Івасів, Модест Івасів, Григорій Іваськів, Анна і Іван Ігнатюк, Степан Кабов, Осип Кадило, Мирон Карбівник, Мартин Карбівник, інж. Ярослав Качай, Ірина і Ярослав Качанівські, Софія і Любомир Квасницькі, Федір Квочак, Тома Квятковський, Михайло Кічула, Роман Клос, Іван Книгницький, Теофіля і мґр Роман Книш, Петро Кобрин, Тарас Коваль, Ольга і мґр Михайло Ковальчук, Лідія і Сергій Ковальчук, Микола Когут, Богдан Корженьовський, Мирослава і Володимир Корженьовські, Галина Козак, Михайло Козак, Роман Кокорудз, Оксана і Василь Колінко, Григорій Колибабюк, д-р Яр. Колибабюк, В. Колодій, Марія і П. Кондрат, Іван Кононенко Вол. Кононенко, Мих. Копина, Т. Королець, Павло Коромець, Федір Корсунь, Василь Коруд, Семен Косопуд, Евгенія і Володимир Костюк, інж. Юліян Крижанівський, Катря і Іван Крих, Микола Кузевич, Тоня Кузьменко, Павло Кулинич, Осип Кусень, Ярослава Киць, Катерина Кушляк, Андрій Кушнір, Юрій Лазовський, Ярополк Ласовський, Віра і Євген Левицькі, Ольга Левицька, Дмитро Левчук, Лев Леськів, Микола Леськів, Петро Леськів, Василь Лесюк, Орест Лесюк, Анна Леуш, Григорій Лещишин, Григорій Лех, Марія і Онуфрій Либа, Н. Лимаренко, Іван Личик, Константина і Андрій Лопатинський, Наталія Лопатинська, Богдан Лужецький, інж. Михайло Лукавський, Омелян Лукавський, Софія Лупацій, рад. Володимир Луцишин, Зіна і Степан Луцишин, мґр Олександер Луцький, проф. Григорій Лучанко, Володимир Левицький, Емілія і Степан Мадиляс, Марія Мазур, Степан Мазурок, Іван Майчук, Михайло Майчук, Михайло Макар, Надія і Богдан Максимюк, Марія і Василь Максимчук, Daniel Maxymiuk, Лідія і Евген Марків, Катерина і Лонгин Марків, інж. Орест Мартинович, Ярослава Мартинович, Микола Маслій, Стефан Масюк, Ярослав Масюк, Дмитро Матковський, Ростислава і інж. Зеновій Матла, Наталія і Роман Мацьків, Анна і Володимир Мелько, Дмитро Мельник, Stanley Melnyk, Мирослав Мельничук, д-р Лев Мидловський, Михайло Мисак, Василь Михайлишин, Катерина і Ілько Михайлюк, Ірена і Олександер Михалюк,, Андрій Міджак, Анізія і Петро Мірчук, Василь Михалюк, Віктор Мокієнко, Василь Мочернюк, Адам Музика, Михайло Мукевич, Володимир Мурський, Юрій Наґірняк, Григорій Наґанда, Осип Назаревич, Василь Небесний, Михайло Нитяга, Осип Нищота, Лідія і Іван Одежинські, Теодор Олійник, Павло Ольховецький, Ярослава і Теодозій Онуферко, Уляна і Борис Павлюк,, д-р Михайло Паламар, Володимир Патриляк, інж. Роман Пеленський, Іванна і Ярослав Пенкальські, проф. Богдан Перфецький, Ілько Петрик, Ірина і інж. Ярослав Петрів, мґр Тарас Печерський, Василь Пирський, Володимир Повзанюк, Зореслава Погоріло, Осип Погорило, Осип Подоляи, Дарія Поліщук, Михайло Попик, Андрій Попчик, Ольга і Павло Пришибинські, Микола Пришляк, Мирослава Прокопович, Степан Прокопович, Степан Прокопчук, Ірена і інж. Мирослав Прончак, Михайло Процюк, Роман Прунко, Петро Прус, Стефан Радь, Анна Радь, Ірина Райнер, Теодор Рак Іван Ребенський,, Василь Рибчук, Володимир Риндич, Степан Рожок, Михайло Романець, Іван Романишин, Оксана і Ярослав Рудакевич, Микола Ружилович, Марія і Дмитро Рущак, Михайло Саварин, Теодор Савицький, Ярослава і Роман Савчак, Юрій Савчак, Павло Савчук, Анастазія і Мирон Саґатий, Богдан Саєвич, Михайло Сапіга, Евген Сарахманюк, о. Тома Саюк, Осип Сеник, Ірена і д-р Теодозій Сенківський, Теофіль Середа, Юрій Синьович, Володимир Сімків, Вожема Скальчук, інж. Ярополок Скальчук,, Дарія і інж. Іван Скіра, Ірина і Богдан Скульські, Остап Скульський, Володимир Славятинський, Ольга Слобода, Олена і Михаїл Сметаняк, O. & J. Smith, Осип Смочило, Мирослав Солтис, Василь Сорока, Осип Сохор, Борис Ставничий, Петро Станько, Михайло Саробрянський, Юлія і Роман Стеблій, Іван Стерпак, Стефанія Стерпак, Володар Стефанишин, Наталія і мґр Володимир Стефанишин, Евген Стефанишин, Осип Стефанишин, Володимир Студений, Марта Тарнавська, інж. Олександер Татарський, Наталія і Омелян Татунчак, Петро Терпелюк, Текля Тещук, Григорій Тимків, Анна і Микола Тимків, Василь Тисак, Toni Tyszko, Володимир Ткач, Василь Ткачук, Дмитро Ткачук, Віра і Богдан Тодорів, Василь Труш, Павель Урусов, Стефан Уринюк, мґр Мирон Утриско, інж. Евстахій Филипович, д-р Корнило Филипович, інж. Богдан Філінський, Марія і Роман Флюнт, Anastasia & Anthony Fragnito, Димтро Фучкс, Semen Chalyshew, Іван Хитрук, о. Андрій Хлистун, Ксаверин Холявський, Михайло Хомин, Софія і Василь Циган, Іван Цигирка, Анна і Болеслав Чайківські, Мґр Ярослав Ченстух, Зеновій Чернюх, д-р Володимир Чума, Дмитра Шабля, інж. Володимир Шиприкевич, Григорій Школик, д-р Ярослав Штойко, Олександер Юр, Степан Юрчак, Стефан Яворський, Йосиф Янович, Дмитро Ясінський, Микола Ящук.

$ 12.00 — Василь Куропась.

$ 10.00 — Микола Алексевич, Осип Вакай, Юстина і Степан Баран, Микола Вартків, Ольга і Андрій Ватенчук, Мирослава Белей, Ірена Вережницька, Іван Беркут, Іванна Бовцайло, Анна Бовцайло, Микола Бойчук, Юрій Боячук, Теодозія Брикович, Надія Будзіцка, Осип Буратинський, інж. Лідія Бурачинська, Іван Ващук, Михайло Вівчаровський, Анастазія Волков, Іван Воскобійник, Ірена і Іван Гаврилів, Теодозія і Юрій Гаврилів, Олімпія Гайдучок, Юрій Гаманюк, Володимир Гарасевич, Марія Гарбуз, Богдан Геврик, Антін Горадчук, Павло Ґадач, Станислав Ґалай, Анна Гомулка, William Gudz, Катерина і Василь Дзюнич, Микола Добрянський, Анастазія і проф. Ізидор Жилавий, Мирон Захарясевич, Степан Зубко, інж. Ілля Журжа, Володимир Іваськів, Ярослав Іваськів, Анна і Микола Карбовські, Михайло Карпин, Іван Кахникевич, Василь Кемель, Дмитро Кіт, Ярослав Климовський, Володимир Книгницький, Гргорій Козак, Михайлина і Василь Коліняк, проф. Наталія Котович, Богдан Коцюбинський, Іван Кривуша, Михайло Кузла,Олена Куновська, Володимир Кусень, Ярослав Кухтин, Григорій Куць, Юрій Лесюк, Павло Лещишин, Евген Лоза, Володимир Лупан, Дмитро Лопушинський, Ігор Мак, Роксоляна Мак, Ірена і інж. Олександер Мамчин, д-р Теодор Мамчур, Осип Марійчук, проф. Зоя Маркович, М. Мартиненко, Ю. Марущак, Анна Масник, Дарія Меґик, П. Меґик, Анатолій Мельник, Марія Месаковець, Степан Мититка, Дмитро Мисько, Тарас Мочерняк, Богдан Назар, Іван Наконечний, проф Іван Олексишин, Володимира і проф. Микола Остапяк, Юліян Палевич, Корнель Палій, Олександра Палько, Петро Пастух, Яків Пачовський, Павло Пекар, Наталія і Теодор Політило, Василь Послушний, Яким Потятиник, Микола Прихоженко, Іван Пришляк, Олекса Пришляк, Іван Робак, Андрій Розпутько, Вячесав Розпутько, Лев Романяк, Петро Свирида, Платон Світенко, Осип Сеник (стар.), Ілько Сердюк, Іван Ситник, Микола Сидорський, Дмитро Слобода, Матвій Сушко, Микола Сусяк, Евдокія і інж. Віталій Трипупенко, Теодор Угорчак, Володимир Філіпкевич, Юрій Чорнобіль-Будерацький, Іларіон Чучман, Осип Швед, Михайло Шуль, Софія Шумська, Осип Шуя, Іван Юренц, Олена і Омелян Яремко, Михайло Яреміййчук, Іван Яринівський, мґр Петро Ящишин.

$ 6.00 — Василь Ясінський.

$ 5.00 — Осип Бережницький, інж. Ярослав Вереза, Степан Білинський, Йосиф Боровський, Анна Вишивана, Олександер Гаврас, J. J. Dankowski, Петро Жеґестовський, Роман Завицький, Наталія Кльован, Омелян Клос, Стефан Кузьма, проф. Клементина Кульчицька, Михайло Куриляк, Василь Лешак, Ірина і Ярослав Мадай, Михайло Матійків, Варвара Матлак, Микола Мелько, Михйло Настасюк, Осип Олексяк, Павло Осадчук, Микола Прасіцький, Стефан Семків, Анатоль Слюсаренко, Олександер Смоляк, Іван Сташко, Наталія Стефанів, Олександра і Іван Штром, д-р Марія Струтинська, інж. Іван Харамбура, Михайлина і Антін Чайківські, Ярослав Шарко, Степан Ярема.

Phoenixville:

$ 45.00 — Степан Мартиняк.
$ 30.00 — Осип Струк (75, 76).
$ 25.00 — Андрій Шишак.
$ 20.00 — Йосиф Фуґа.
$ 15.00 — Василь Цекот.
$ 10.00 — Михайло Роман.

Pittsburgh:

УККА — Відділ на Західну Пенсильвенію	$ 25.00
ООЧСУ — 21 Відділ	15.00
СУА — 27 Відділ	25.00
Українська Народна Поміч — Централя	300.00

$ 100.00 — Всч. о. Мирон Стернюк.
$ 65.00 — Д-р Юрій Кишакевич (75, 76).
$ 50.00 — Ярослав Петрущак.
$ 30.00 — Павло Яцишин (74, 75).
$ 25.00 — Андрій Глушко, Томас П. Кумсак, Володимир Мазур, Ананій Никончук,.
$ 20.00 — Степан Вачек, Василь Воробій, Микола Дуркач.
$ 15.00 — Михайло Білик, Василь Бобик, д-р Андрій і Марія Бойкович, Іван Вітковський, Стефанія Голубяк, Василь Гула, Іван Дзядик, Микола Дзядик, Іван Качмар, Володимир Коваль, Юлія Кучер, Павло Маренець, д-р Василь Ящун.
$ 10.00 — Йосиф Гнатів (74), Анна Гусар, Михайло Дрозд, Фльоріян Кульчицький,, Михайло Львівський, Богдан Маланчук, Іван Матвіішин, Іван Терлецький, Микола Фір, Михайло Черешньовський, Микола Чудийович.
$ 5.00 — Степан і Марія Блашків, Михайло Крепич.

Port Vue:

$ 10.00 — Данило Смерека, Михайло Смерека (74).

Pottstown:

$ 15.00 — Михайло Андибур.
$ 5.00 — Данило Голінка.

Quakertown:

$ 40.00 — Михайло Гнип.
$ 4.00 — Марія Лазар.

Reading:

УККА — Відділ (1973)	$ 25.00
СУК „Провидіння" 56 Відділ (74, 75)	50.00
УНСоюз — 48 Відділ	10.00

$ 50.00 — Микола Скрипочка (75, 76).
$ 20.00 — Микола Велґуш, Михайло Когут (74, 75), Антін Макара (74, 75)' Володимир Макара (74, 75), Іван Сех (74-75), Теодор Тацин (74, 75), Віктор Хмура (74, 75).
(74, 75), Віктор Хмура (74, 75).
$ 10.00 — Степан Волянський (73), Миколай Дубик, Степан Івасечко, Михайло Кілик, Осипа Кілик, Розалія Кілик, Анна Кіцелюк, Степан Кіцелюк, Михайло Лучків, Семен Макара, Володимир Мельниченко (74), Степан Павлик, Іван Теребецький, Марко Тотос.
$ 2.00 — Анна Тарас.

Sayre:

$ 15.00 — Іван Лакуста.
$ 10.00 — Титос Скерпан, Іван Цибульський.

Scranton:

Об'єднані Амер. Укр. Півн.-Схід. Пенсильвенії	$ 25.00
Укр. Робітничий Союз — 206 Відділ	15.00

$ 50.00 — Іван Голик (72-75).
$ 25.00 — Д-р Матвій і Франка Стахів (76).
$ 5.00 — Іван Попіль.

Sewickley:

$ 15.00 — Захарій Коваль.

Shamokin:

$ 15.00 — Всч. о. Юрій Дубицький.

Sharon:

$ 15.00 — Осип Ганяк.

Springfield:

$ 15.00 — Володимир Фолис (74).

State College:

$ 20.00 — Зенон Антоняк.

Stawe:

$ 15.00 — Микола Міц.

Turtle Creek:

$ 10.00 — Лев Шморгун.

Warminster:

$ 20.00 — Богдан і Софія Голь.
$ 15.00 — Петро Демків.

Wayne:

$ 50.00 — Марія Марцюк, Іван Н. Пованда.
$ 20.00 — Михайло Гайдек.

Whitehall:

$ 5.00 — Михайло Джорджія, Р. Самко (74, 75).

Wilmerding:

$ 50.00 — Всч. о. Іван Кобат (74, 75).

York:

$ 20.00 — Володимир і Дарія Яримович.

STATE RHODE ISLAND:

УНСоюз — 177 Відділ	$ 15.00
УНСоюз — 206 Відділ	25.00
Укр. Православна Церква св. Михаїла	25.00

$ 30.00 — Лев і Марія Коник.

$ 25.00 — Д-р Єфим і Марія Веремчук, д-р Тарас і Іванна Ганушевські, д-р Ольга Коропей, д-р Осип Коропей, д-р Ярослав і Ніна Коропей, д-р Богдан і Таїса Кульма (76).

$ 20.00 — Евстахій і Марія Флис, Августин Юзьвя'к.

$ 15.00 — Волдимир Кльоц, всч. о. про. Віталій Коваленко, Володимир Костів, Юрій Тренклер, Михайло і Юлія Флис, д-р Марія Чировська.

$ 10.00 — Остап Кархут, Орест Чагарин.

$ 5.00 — Лікерія Бурак, Марія Зачадник, Константин Ліпка.

STATE SOUTH CAROLINA

$ 1000.00 — Д-р Петро Пшик.

STATE SOUTH DAKOTA

$ 50.00 Д-р Роман Курилас.

STATE TENNESSEE

$ 10.00 — Ольга Малинка.

STATE TEXAS

Укр. Амер. Культурно-Освітний Клюб $ 25.00

$ 25.00 — Віктор Валабан, д-р Ярослав Гординський, інж. Микола Ковалевський.

$ 20.00 — Ярослав Ільчина.

$ 15.00 — Д-р Лев Вемко, Дарія Вирд, Петро Віщук, Філіпс Грент, Михайло Данилик, Оксана Данилик, Helen Evans, Степан Кіхтан, Рей Кобак, Іван Микитин, Юрій Микитин, інж. Василь Полевчак, д-р Юрій Поточняк, д-р Олександер Сас-Яворський, Юстина Ушак, інж. Олександер Філенко, Галина Філенко, інж. Іван Черешня (74).

$ 10.00 — Олена Вемко.

$ 5.00 — Andrew Waugh.

SATE UTAH

$ 15.00 — Василь Гоц.

STATE VIRGINIA

УНСоюз — 34 Відділ $ 15.00

$ 50.00 — Проф. д-р Лев Добрянський, Валеріян і Ірена Кость.

$ 25.00 — Лев Влонарович, Михайло Кобрин, Ігор П. Петренко.

$ 15.00 — Всч. о. Юрій Гулей, Петро Данилюк, Ярема Володимир Дикань.

$ 10.00 — Марія В. Мисаковець, Роман Сахно.

$ 6.00 — Петро Цілинський.

STATE WASHINGTON

$ 25.00 — Інж. Тадей Ґетсів.
$ 15.00 — Іван Решетар. (молод.)
$ 10.00 — Юрій Мірчук.
$ 5.00 — Мирослав Карпинський.
$ 2.00 — Роман Веґей.

STATE WEST VIRGINIA

$ 15.00 — Karl Kafton, Іван Сусла.

STATE WISCONSIN

ООЧСУ — 46 Відділ	$ 15.00
СУА — 111 Відділ	15.00
СУК „Провидіння" — 215 Відділ	15.00
СУМА — Осередок	15.00
Укр. Кред. Кооператива	15.00
УНСоюз — 61 Відділ	25.00

$ 500.00 — Н. Сенчишак.

$ 45.00 — Василь Мосяк (73-75).

$ 30.00 — Роман Гатало (74, 75), Іван Сенчишин, Василь Стефанишин (74, 75).

$ 25.00 — Д-р Роман Віляк, д-р Ігор Галярник, інж. Андрій Гнип, -р Іван Давний, д-р Степан Дудяк, Любомир і Анна Кузик, Віквор Сабат, д-р Олексій Цибрівський.

$ 20.00 — Maria Berge, Оисп Вайда, Dr. Simon Dumenco (76), Осип Пляцушок, Василь Чайка.

$ 15.00 — Василь Ваглай, Іван Вардахівський, всч. о. Павло Вахнівський, Петро Вурак, Еля Ванденгевель, Евстахій Войнаровський, Дмитра Гайдук, д-р Богдан Давидович, Дмитро Давидович, Петро Дідун, Богдан Завадівський, Дмитро Закалюк, Богдан Запухляк, Іван Запухляк, Йосиф і Ірина Запухляк, Степан Каспрук, Володимир Кметь, Юрій Коваль, Михайло Конкольовський, Іван Костюк, Меланія і Романа Кузик, Юрій і Ірина Кузик, інж. Володимир Кузьмінський, Михайло Кузьмінський, Іван Лопушанський, Іван і Софія Лущак, проф. Іван Малюк, Максим Місюрак, Лідія Олексюк, Іван Пашковський, Андрій Пискір, Теодор Пискір, інж. Микола Семенюк, Йосиф Сенчишин, Михайло Сидор, Володимир Скибіцький, Роман Ступницький, Петро Сушко (мол.), інж. Ананій Танін, Н. Тарабан, Василь Тарас, Олекса Хіч, Г. Черінь, Ігор Шагай, д-р В. Шимоняк, М. Яремко, М. Ясінський, Микола Яцків.

$10.00 — Степан Вогун, проф. Омелян Логуш, Михайло Околович, Василь і Марія Січкович, інж. Богдан Тишинський, Олександер Федорук.

$ 3.00 — Ігор Швець.

ТАБЕЛЯ ВПЛИВІВ ДО УНФОНДУ
за час його 26-літнього існування

1950-51	$ 102,215.74
1951-52	128,963.79
1952-53	136,268.97
1953-54	117,031.88
1954-55	93,449.94
1955-56	94,902.42
1956-57	86,390.92
1957-58	69,110.34
1958-59	64,572.71
1959-60	75,582.67
1960-61	70,804.31
1961-62	58,765.09
1962-63	67,103.29
1963- 9 місяців	58,477.61
1964- 9 місяців	54,151.63
1965	83,279.04
1966	85,302.29
1967	82,194.02
1968	90,207.31
1969	89,626.82
1970	95,070.55
1971	104,909.91
1972	107,337.04
1973	110,979.76
1974	114,472.09
1975	131,346.09
РАЗОМ:	**2,372,515.69**

Подаючи цей наш звіт, від імени Екзекутиви УККА висловлюємо нашу гарячу подяку всім Головам Відділів УККА, Референтам збірки та Збірщикам, що жертвенно трудилися в збірковій акції в 1975 році. Без їхньої співпраці не було б фінансового успіху. Цей Виказ обіймає вплати від січня до кінця грудня 1975 року.

Перед нами збірка Національного Датку на 1976 рік! Підтримуючи морально і матеріяльно Український Конґресовий Комітет Америки, ми творимо надійні передумови для нашого самозбереження і нашого розвитку та росту. Дякуємо.

ВИКАЗ ВПЛАТ Національного Датку і пожертв до УНФонду

УНСоюз — 367 Відділ	25.00
Укр. Прав. Парохія св. Покрови	30.00
Школа Українознавства св. Покрови	15.00

$ 90.00 — Лєна Печак.

$ 70.00 — Д-р Іван Жовнірович (1973-75).

$ 50.00 — Д-р Теофіль Артемович, Уляна і Мирон Вабюк, д-р Іван Кіндрат, Слава і Анатоль Коба.

$30.00 — Осип Варан, Іван Воднар, мґр Володимир Вудзяк, Андрій Василів, мґр Богдан Венґльовський, інж. Володимир Гавриляк, Ольга і Степан Ганушевські, Орест Гафткович, Павло Добош, Ліда і Остап Захарків, Ярослав Котлярчук, Михайло Лесів, Маґда і Василь Логун, Юхим Михайльонка, Люся і Іван Новосядло, Анастазія Смеречинська, Марія Стасів, Нестор Червінський, Василь Шеремета, Андрій Яріш.

$ 25.00 — Адв. Василь Андрушин, Анна і Олекса Вуцерка, Павло Герис, Василь Гусар, Тамара і д-р Богдан Гуран, Анна і Микола Єйна, д-р Юліян Залізняк, Анна і д-р Дмитро Капітан, Марія і Тарас Кахникевич, Марія і Михайло Крижанівські, Роман Кузеляк, Оксана і Евген Кулик, Роман Куціль, Роман Левицький, Віра і д-р Володимир Мотика, Михайло Озарук, Теодор Олексин, Орест Павлович, Леся і Ярема Павлович, проф. Володимир Пилишенко, Михайло Пукіш (мол.), Марія і д-р Стефан Чорній, Ігор З. Шот, Ростислав Шутер.

$ 20.00 — Володимир Віловус, Наталія і інж. Константин Гуран, мґр Василь Дідошак, Степан Комар, Марія і проф. Омелян Омецінські, Михайлина і Дмитро Пилипець, Максим Токар, Андрій Хміль.

$ 15.00 — Монс. Микола Вабак, Василь Вазюк, Катерина і Петро Валко, Василь Вілан, Василь Вілик, Любомир Вілик, Михайло Вілоус, Юрій Воберський, Борис Воднарук, Степан Васьків, Михайло Вірло, Михайло Вовкович, Григорій Гайдучок, Дмитро Горбусь, Василь Гринчишин, Осип Гринюк, Марія і Степан Грицеляк, проф. Борис Губка, Віктор Галуцький, Микола Гудзоватий, Володимир Гулькевич, д-р Григорій Я. Дмитрів, Харитон Довгалюк, Любов і Роман Домбчевські, Микола Дудка, Осип Завалинський, Юостина і Матвій Зінчин, Степан Кобилецький, д-р Марія Кознарська, мґр Мирослав Кознарський, Михайло Король, Олекса Король, мґр Теодор Королишин, Семен Королишин, Ірина і Микола Костинюк, Евдокія і Іван Костів, Марія і Іван Крамарчук, Михайло Крупа, Таня і Михайло Кулик, Осип Кушнір, Юліян Кушнер, Григорій Лазуренко, Василь Леник, Марія і Теодор Лесик, Петро Лещишин, Микола Лилак, Микола Литвинець, Марко Лонкевич, Ксеня і Іван Лучканич,. Богдан Лялька, Михайло Лялька, Ольга і Михайло Малинівські, Карло Манківський, Мирон Масловський, Іван Масний, Василь Матійчук, Мечислав Мацяк, д-р Зенон Михайлюк, Іван Мойсей, Михайло Моцик, Н. Н., Лука Несторович, Микола Нечипуренко, Михайло Нижник, Іван Олексин, всч. о. Василь Осташ, Степан Павлишин, Михайло Падяк, Марія і Василь Плютас, Мирослава Повч, Василь Попович, Ярослав Почапський, Роман Пристай, Осип Ривак, Анна і Дмитро Руді, Мирон Руснак, Софія і Ілля Саламаха, Анна і Василь Сохоцькі, Петро Стадник, Петро Твердохліб, Мирослав Тицький, мґр Роман Тишовницький, Андрій Тобінський, Марія і Андрій Фалат, Анна і Роман Филип, Олена Харамбура, Люба і д-р Евген Цегельські, Петро Час, Анна і мґр Роман Чорнобіль, Микола Шабельник, Константин Шевчук, Ірина і Григорій Шміґель, Омелян Юрчинський, Степан Януш.

$ 12.00 — Люба і Василь Шот.

$ 10.00 — Людвіґ Вах, Дмитро Вездух, Прокіп Вездух, Микола Білок, Роман Боднар, Степан Буган, Софія Годованець, Тетяна Гринишин, Василь Ґирбалка, Олександер Данилів, Богдан Домащук, Марія і Стефанія Залітач ,Володимир Іваницький, Іван Іванців, Антін Ільчишин, Христина Ковч, дир. Володимир Кольцьо, Юстина і Іван Крисюк, Іван Кругляк, Петро Кушнір, Іван Лазар, Уляна Левко, Дмитро Максимів, Валентина Макогон, Зенон Масловський, Василь Решітник, Іван Рійопка, Марія Сверида, Іван Свірський, Іван Тороус, Григорій Тригула, Теодор Фалат, Леся і Володимир Хвесик, Марія Холевчук, інж. Теодор Чорнописький, Олександер Шевченко, Павло Яковина, Михайло Яремчук.

$ 5.00 — Магдалина Марущак, д-р Лев Рубінґер, Ілько Тріщук.

Rosendale:

$ 5.00 — Проф. А. Архимович.

Savona:

$ 15.00 — Іван Вішко.

Scarborough:

$ 20.00 — Євген Піндичук.

Schaghticoke:

$ 35.00 — Д-р Северин Чесниковський.

Sparrow Bush:

$ 15.00 — Володимир Балабан.

Spring Valley:

$ 10.00 — Петро Гудак.

Staatsburg:

$ 10.00 — Олена Пирожинська.

Suffolk County:

$ 50.00 — Володимир Піснюк.

$ 40.00 — Лукіян Ярош (74, 75).

$ 25.00 — Фелікс Душник, д-р Зенон Каратницький, д-р Роман Керницький.

$ 20.00 — Д-р Роман Мороз.

$ 15.00 — Проф. Петро Анрусів, Степан Горохівський, Юрій Колач.

$ 5.00 — Mary Atton.

Syracuse:

УККА — Відділ	$ 25.00
ОДВУ — 9 Відділ	15.00
ОЖ ОЧСУ — Відділ	25.00
ООЧСУ — 26 Відділ	25.00
Організація Оорони Лемківщини — 22 Відді	25.00
Пласт Станиця	15.00
„Самопоміч" — Українська Кредитівка	25.00
СУА — [illegible]	10.00
СУК „Пров[illegible] — 86 Відділ	10.00
СУМА — Осере[illegible]	25.00
Т-во Рідна Школа	15.00
УНПоміч — 131 Відділ	15.00
УНСоюз — 39 Відділ	25.00
„Сурма" — мужеський хор	25.00

$ 50.00 — Ярослава і д-р Олександер Гудзяк, Петро Ділай, Василь Ільчишин, д-р Галина і д-р Святослав Клюфас.

$ 30.00 — Проф. Мотря і д-р Микола Богатюк, Михайло Каній.

$ 25.00 — Теодора і Степан Грицик, Влоодимир Дмитришин, Марія і Павло Карпишин, д-р Богдан Кміцикевич, Микола Королишин, Марія і д-р Михайло Логаза, д-р Климентій Мельник, Ілько Мигаль, Іван Пиндус, Григорій Підкулицький, Ірина і мґр Михайло Рубич, д-р Михайло Семчишин ,проф. Мирон Ткач, Василь Фенцор, Іван Шушняк (стар.)

$ 20.00 — Іван Бурак, Василь Матійчин, Михайло Микитин, Степан Рекуляк, Андрій Рочень, Павло Ткач, Олекса Шевчук, Юлія і Тарас Шипилляві, Матвій Шкорута.

$ 15.00 — Марія і Петро Адамовські, Григорій Базар, інж. Марко Бачинський, Петро Башуцький, Михайло Волозовський, мґр Тома Боцонь, інж. Володимир Бутенко, Микола Велич, Дмитро Винарчик, Іван Волошин, інж. Осип Галій, Валь і д-р Іван Гвозда, Іван Горбатій, інж. Орест Грицик, проф. Яків Гурський, Василь Гусак, Евген Гусак, Микола Годжак, Роман Данилюк, Василь Жмур, Михайло Зарічний, Теодор Іванів, Володимир Ільчишин, Зенон Карпишин, Іван Ковальчик, Марта і Мирослав Кравс, мґр Степан Кравс, Евген Крук, Мирон Кузьма, Ілько Кумановський, Степан Купровський, Василь Майовський, Марія і Евстахій Машталір, Олекса Минько, Микола Павлів, сотн. Іван Пігуляк, д-р Іван Подюк, Іван Полівчак, Андрій Ревуцький, Володимир Ревюк, Григорій Свенціцкий, мґр Микола Середович, Юлія і інж. Мирон Сидорович, Іван Слонський, Евген Тичко, Ярослав Трач, Софія і Теофіль Франціян, інж. Роман Шаран, Олекса Шмокалюк, Тимко Шоробура, Іван Щербаневич.

$ 10.00 — Лев Бачинський, Михайло Бобецький, Микола Богайчук, Теодор Бонтабік, Олекса Бриндзя, Володимир Вугай, Василь Будзяк, Михайло Бурак, Теодор Валюсь, Анна і Михайло Вовк, Степан Вовк, Василь Возьняк, Андрій Ґірняк, Осип Глива, Микола Голь, Петро Голь, Михайло Гречко, Осип Гриців, Онуфрій Грипа, Ярослав Динька, Іван Дитюк, Галя і мґр Микола Дупляк, Зеновій Євчук, Омелян Єній, Степан Жмур, Осип Зачкевич, Мирон Когут, Михайло Когут, Михайло Козуб, Ярослав Королишин, Анастазія Костів, Галина і Дмитро Круль, Анна і Богдан Курилко, Володимир Кусьпісь, Василь Лебідь, Василь Луцак, Іван Луцак, Степан Луцак, Петро Луцишин, Михайло Лучин, Ілько Мазурик, Теодор Мельник, Володимир Мельничук, Іван Миколаєвич, Петро Олива, Василь Перун, Михайло Петришин, Василь Петрів, Павло Пічкур, Володимир Прибила, Микола Проскуренко, Павло Процаник, Іван Рись, Осип Руцький, Михайло Рущак, Микола Семенишин, всч. о. шамб. Василь Середович, Володимир Спісак, Іван Старейкий, Микола Тимків, Василь Ткач, Михайло Фанок, Михайло Фарботник, Михайло Щурик (1973), Михайло Якім, Теодор Ярема, Миколай Ярко.

$ 5.00 — Михаїл Гриб, Стефанія Живнівська.

Thiells:

$ 25.00 — Д-р В. О. Семків.

Troy:

Республіканська Партія в Трой	$ 100.00
Art Appreciation Guild	50.00
СУК „Провидіння" — 194 Відділ	15.00
УККА — Відділ	25.00
УНСоюз — 191 Відділ	25.00

$ 30.00 — Степан Галіш

$ 25.00 — Іван Вайляк, Тетяна і Андрій Дурбак, Іванна і ред. Іван Дурбак, Люба і Василь Колодій, Розалія і Василь Коцур, Ярослав Плекань, Текля і Василь Роман, Антін Сович, Лісолет і Петро Тарнавський, Софія і Володимир Терновий, Анна і Михайло Філь.

$ 20.00 — Андрій Дворський, Петро Синицький, Степан Федусів.

$ 15.00 — Михайло Барна, Микола Вобеляк (стар.), Микола Вобеляк (мол.), Василь Воднар, Текля Гаврилюк, Роман Гарасимяк, Лев Гоп, Іван Дмитрук, Стефан Єдинак, Іван Жеребинський, Василь Жовнір, Василь Клим, Володимир Клим, Степан Коновальчук, Михайло Корґун, Михайло Коцур, о. Іван Куліш, Ярослав Ліщишин, Френк Малецький, Мирон Матейчук, Роман Матейчук, Евген Наболотний, Михайло Романишин, Евген Сидор, Володимир Скотніцький, Онуфрій Славич, Іван Ткач, Іван Удич, Дмитро Хорват, Ярослав Хорват.

$ 10.00 — Микола Вобенчак, Іван Крушельницький, Михайло Хомич, Онуфрій Хомич.

$ 5.00 — Кузьма Легкий.

Utica:

В-во кол. Вояків І. УД УНА — Станиця	$ 15.00
УККА — Відділ	50.00
ООЧСУ — 37 Відділ	25.00
Пласнт Прият	15.00
СУА — 57 Відділ	15.00
СУМА — Осередок	15.00
СУК „Провидіння" — Відділ	15.00
Сестрицтво св. Ольги — церкви Володимира Великого	15.00
Сестрицтво УПЦеркви Чесного Хреста	37.00

$ 25.00 — Ксеня Антипів, Алла і Петро Громів, д-р Богдан Горбовський, Ірена і Володимир Запаранюк, Марія і Володимир Івасів, д-р Володимир Когутяк, Rosalie Kodny, Анна і Іван Кошикар, Наталія і Зенон Мягкі, Василь Рабарський, Володимира і всч. о. Богдан Смик, Надія і Марко Фалинські, Олівія і інж. Ярослав Яцковські.

$ 20.00 — Павліна і Олександер Герець, Марія і Петро Герець, Володимира і Осип Ліщинські, Яків Миколаєнко, д-р Теодозія і мґр Зиновій Савицькі, Теодор Семеняк, Ярослава Томич.

$ 15.00 — Іван Векерський, Марія і Зенон Воднарчук, Володимира і Володимир, Величко, Роман Величко, Марія і Василь Віґак, Софія і Володимир Гнатів, Микола і Катерина Готман, Осипа і Степан Гуцаль, Михайло Дакус, Юлія Іван Дзядек, Олекса Дзядек, Марія і Данило Дідушок, Емілія і Михайло Дмитрів, Гілька і Григорій Іванишин, Іван Кізин, Марія і Микола Коханець, Михайло Кучера, Катерина і Ярослав Ликтей, о. Иосип і Наталія Лукасевич, Ольга і Степан Мельник, Василь Пилипчук, Дарія і Василь Пилипчук (мол.), Оксана і Лавро Полон, Марія і Іван Смолій, Анна і Микола Худик, Стефанія і Іван Чорні, Ольга і інж. Петро Ярмак, Зиновій Яцьків.

$10.00 — Зиновій Войтович, Михайло Войтович, Надія Григорій Гнап, Осипа і Володимир Кропельницький, Зоя і Михайло Луценко, Михайло Миколайчук, Григорій Прилепа, Ірена і Богдан Рабій, Ольга і Іван Федорняк.

Walker Valley:

$ 30.00 — Марія Андрейко (75, 76.)

Waterford:

$ 25.00 — Роман Галькевич.

$ 10.00 — Патрикія Желем.

Watervliet:

Жіноча Секція Укр. Амер. Горож. Клюбу (74, 75)	$ 30.00
СУА — 99 Відділ	25.00
СУК „Провидіння" — 35 Відділ	15.00
Укр. Амер. Горож. Клюб	25.00
УНСоюз — 13 Відділ	15.00

$ 25.00 — Всч. о. д-р Богдан Волошин, проф. Ярослав Кушнір, Василь Мокей, Іван Романишин.

$ 20.00 — J. K., проф. Володимир Літинський, Роман Маселко.

$ 15.00 — Михайло Бережанський, Іван Демчар, Михайло Демчар, Василь Дзюба, Захарій Зендран, Григорій Ільницький, Самуель Каволя, Петро Коцур, Василь Кошикар, Володимир Кошикар, Іван Мокей, Евстахій Мочульський, Андрій Поліщук, Михайло Сенета, Дмитро Скалій, Петро Сп'як, Василь Терлецький, Іван Урбан, Микола Філь, Павло Шевчук.

$ 10.00 — Михайло Дичко, Іван Зендран, Петро Ксенич, Семен Ксенич, Іван Курятник, Теодор Курятник, Василь Мокей (мол.).

$ 5.00 — Павло Сп'як, Степан Сп'як.

Webster:

$ 15.00 — Мґр. Микола і Дарія Оглюк.

Weedsport:

$ 25.00 — Д-р Володимир Прокопів.

Westchester: Yonkers:

Відділ УККА	$ 25.00
Організація Оборони Лемківщини — 2 Відділ	25.00
ОЖ ОЧСУ — при 11 Відділі	25.00
ООЧСУ — 11 Відділ	25.00
СУК „Провидіння" — 4 Відділ	25.00
СУМА — Осередок ім. 30 Червня	25.00
Т-во к. Вояків УПА — Відділ (74, 75).	50.00
Федер. Кредитова Кооператива СУМА	25.00
Укр. Амер. Горожанський Клюб	25.00
Український Американський Клюб	25.00
Український Народний Дім	25.00
Українська Народна Поміч — 7 Відділ	25.00
УНСоюз — 8 Відділ	25.00

$ 100.00 — Іван Палій.

$ 70.00 — Осип Кудрик (69-75).

$ 50.00 — О. і А. Качмарські, Яр і Ірена Моцюк, Марія Сосяк (75' 76,), Михайло Шашкевич.

$ 35.00 — Д-р Любомир Романків.

$ 30.00 — Андрій Каніщак (74, 75), д-р Надія Кмета, Іван Макогон (74, 75), Ю. Музика, С. Ревак (74, 75).

$ 25.00 — А. Веґера, Степан Гаврилюк, Михайло Зварич, Володимир Івасютин, Станислав Кіра, Володимир Козіцький, Микола Кулинич, Марія Кульчицька, Іван Луцик, д-р Роман Трохимчук, Лев Футала, Василь Чолій, Юліян Осадца.

$ 20.00 — Михайло Корінь, проф. Олександер Кулинич, Мирослав Пастушенко.

$ 15.00 — Миколай Антошик, М. Бадарак, М. Баран, І. Вундзяк, М. Бурчак, П. Ганкевич, О. Дашко, О. Дудар, М. Женецька, М. Жупанський, М. Заліпський, М. Іванів, Дмитро Івасютин, Юрій Ковальчик, Лев Кокодинський, Петро Костечко, мґр Святослав Коцибала, Василь Коцур, Теодор Коцур, В. Кравець, д-р Юрій Кушнір, М. Макарчук, В. Мельничук, Павло Микитин, Іванна Мудрий, Григорій Мурин, Іван Пециляк, Віталій Пиріг, М. П. Русинко, Микола Сидор, А. Стахів, М. Терлецький, Роман Терлецький, Софія Терлецька, Богдан Титла, Петро Топільницький, В. Уздейчук, Микола Фесій, Л. Фігурський, Роман Чавс, М. Халанич, З. Ціховляс, мґр Володимир Черевко, Павло Шкафаровський, Петро Шкафаровський, Степан Шульган, Володимир Щур, О. Щур.

$ 10.00 — П. Вовчак, Ірена Гапинська, Михайло Кобасяр, Степан Скрибайло, Михайло Флис, Василь Мищак.

$ 5.00 — Степан Пущак.

STATE NORTH CAROLINA:

$ 25.00 — Богдан Леочко.

$ 15.00 — Павло Паньків.

STATE NORTH DAKOTA

$ 100.00 — Зар Вацек.

$ 50.00 — Д-р Богдан Гординський.

$ 20.00 — Анна Іванюк.

$15.00 — Степан Попель.

STATE OHIO

Akron:

СУА — 7 Відділ (74)	$ 15.00
СУК „Провидіння" — 68 Відділ	10.00
СУМА — Осередок	15.00
УНСоюз — 295 Відділ	15.00

$50.00 — Микола Українець.

$ 20.00 — Проф. Осип Мартинюк, Степан Стрілецький.

$15.00 — Олекса Курило.

$10.00 — Семен Верегуля, о. Тарас Дурбак, Микола Іванищук.

$ 5.00 — Степан Волошин, Павло Волянський, Володимир Галамай, Степан Москалюк, Станислав Мотрович.

Ashtabula:

$ 50.00 — Д-р Маріян Малиновський.

Bedford:

$ 25.00 — ОО. Василіяни.

Berea:

$ 15.00 — Стефанія і Григорій Борщ.

Brecksville:

$ 50.00 — Д-р Н. Дейчаківський, І. Суховерський.

Brooklyn:

$ 15.00 — Василь Мудрак.

$ 10.00 — Степан Кікта.

Canton:

„Тризуб" — Кредитова Спілка	$ 25.00
СУК „Провидіння" 78 Відділ	15:00
Укр. Народна Поміч — 59 Відділ	10.00
Укр. Народний Союз — 115 Відділ	15.00

$ 100.00 — Всч. о. д-р Володимир Пелліх.

$ 25.00 — Іван Вик, д-р Ярослав Музичка, д-р Богдан Панасюк, Володимир Пацула, Онуфрій Цуняк, інж. Василь Юзьків.

$ 20.00 — Василь Коцюруба.

$ 15.00 — Петро Бабич, Володимир Бабійчук, Михайло Вурий, Володимир Волощук, Богдан Гудз, Стефан Гудз, Петро Гудзовський, Анна і Степан Домчак, Іван Демчишин, Степан Жабінський, Іван Іваницький, Григорій Ільницький, Іван Коваль, Петро Максим, Валерій Печенюк, інж. Василь Печенюк, Петро Сахаревич, д-р Іван Скала, Микола Сметанюк, Василь Содук, Антін Фінковят, Іван Фіковят, Василь Фридрак, Микола Хлиста.

$ 10.00 — Микола Босий, Василь Григорчук, Богдан Маланій.

$ 5.00 — Михайло Мельник.

Cincinnati:

$ 25.00 — Оксана і д-р Зиновій Мельник.

Cleveland:

УККА — Відділ	$ 100.00
ООЧСУ — 3 Відділ	20.00
СУА — 33 Відділ	50.00
Т-во Рідна Школа	25.00
Укр. Лікарське Т-во Півн. Америки — Відділ	60.00
Український Золотий Хрест — 8 Відділ	25.00
УНСоюз — 112 Відділ	25.00
УНСоюз — 240 Відділ	25.00
УНСоюз — 336 Відділ	25.00
УНСоюз 364 Відділ	50.00

$ 60.00 — Іван Оліяр.

$ 50.00 — Терентій Єзерський.

$ 40.00 — Г. Половінко, Василь Сікора, Іван Стефанюк.

$ 30.00 — Роман Глинський, інж. Григорій Завадівський, Тарас Загаєвич, д-р Михайло Пап.

$ 25.00 — Д-р Микола Грушкевич, Володимир Дучинський, мґр Василь Ліщинецький, Василь Миськів, д-р Олександер Сидоряк.

$ 20.00 — Олександер Блашків, Адам Вовк, Дмитро Лінинський, Степан Павлишин, Іван Стефанишин, Ірина Тарнавська, Іванна і Олекса Чайка.

$ 15.00 — Дмитро Басалик, Теодор Василик, Гнат Воробець, Мирослав Гениш, Павло Голик, Василь Горностай, Мирон Добрянський, мґр Іван Зварун, Михайло Кіґічак, Михайло Колодій, Марія Нидза, Микола Нидза, Яків Німилович, Евдокія Палажій, д-р Радіон Палажій, д-р Олександер Фединський, І. Х., Антін Яцишин.

$ 10.00 — Михайло Вербінський, Наталія і Григорій Голембйовські, Омелян Душенко, Степан Зеленюх, Григорій Кісіль, Василь Лаврів, Иосиф Міщук, Іван Палка, Стефанія Рабкевич, Василь Стефанюк.

$ 5.00 — Д-р Евген Омельський, Иосиф Угрин.

Columbus:

$ 30.00 — Проф. д-р Р. Доскоч, Юрій Кап.

$ 10.00 — Орест Цап.

Cuyanoga Falls:

$ 30.00 — Олена і д-р Евген Марнинюк.

Fairborn:

$ 10.00 — Д-р Леонід Романовський.

Fairview Park:

$ 20.00 — Іван Клек.

Jefferson:

$ 20.00 — Микола Нечепоренко.

Lakewood:

$ 10.00 — Филип Трач.

Lima:

$ 90.00 — Ольга Решетило.

Lorain:

СУА — 69 Відділ	25.00
СУК „Провидіння" — Відділ	20.00
Укр. Кредитова Спілка	25.00
Укр. Народний Дім	50.00
УНСоюз — 233 Відділ	25.00

$ 100.00 — Омелян Лесюк.

$ 80.00 — Фені і Павло Веца.

$ 50.00 — Марія і Богдан Крайчик, Тетяна і д-р Юліян Сілецькі.

$ 40.00 — Борис Калюшик.

$ 35.00 — Антоніна і Осип Дрогомирецькі, Степан Шуя.

$ 30.00 — Інж. Володимир Федорів.

$ 25.00 — Іван Вачуцький, Володимир Везґацький, Андрій Влискун, Михайло Боївка, Кароліна і Степан Ганчарик, Дмитро Головацький, Марія і Богдан Дейчаківські, Дмитро Костюк, Евген Кушнір, Стефанія і мґр Іван Лучковські, Евстахія і Константин Мацілинські, Мирон Осідач, Яків Рудяк, Володимир Сілецький, Петро Станчак, Микола Трипняк, Григорій Черкас, Сергій Шапків, Володимир Шуя, Степан Щеплоцький.

$ 20.00 — Роман Боївка, Степан Боївка, Ірина і Ярослав Волюх, Данило Вачинський, Віктор Влашин, Петро Гаркач, Володимир Горський, Анна і Володимир Дирів, Григорій Дирів, проф. Адріян Кармазин, Арсеній Кочила, Володимир Кульчицький, Віктор Купіняк (старш.), Віктор Купіняк (мол.), Марійка Купіняк, Орест Лесюк, Михайлина і Михайло Мельничук, Степан Мельничук, Дарія і мґр Іван Микита, Марія і Атанас Нестеренко, Василь Ноца, Іван Охрін, Марія і Евген Пащин, Параскевія і Петро Ратич, Володимир Сеньків, Богдана і Франко Сілецькі, мґр Зоряна Стефанюк, Ігор Трипняк, Василь Цікало, Іван Черкас, Катерина і Микола Черкас, Ольга Шуя.

$ 15.00 — Боніфат Варнай, Володимир Віляк, Микола Вучинський, Іван Влашин, Григорій Гаркач, інж. Людомир Гевко, Дмитро Деркач, Марія і Степан Зубаль, Оксана Клос, Михайло Корнієнко, Петро Оринчак, інж. Евген Пакуш, Трохим Панхюк, Микола Сухарчук, Юзя і Теодор Шевчук.

$ 10.00 — Богдан Андрійович, Михайло Ваярчак, Василь Восак, Юліян Волянюк, І. П. Ганчарик, Марія і Роман Купчинські, Іван Левицький, Іван Лівчанин, Дамян Лучковський, інж. Марко Лучковський, Ярослав Максимів, о. Лев Опока, Михайло Пакуш, Петро Проць, Евдокія Стипарик, Мирослав Сушко, Ярослав Хаванський, Евген Химич, Михайло Черкас.

Louisville:

$ 45.00 — М. Гіцький.

Mantua:

$ 20.00 L. P. Smitt.

Middleburg Hts.:

$ 30.00 — Максим Перехрест.

Northfield:

$ 15.00 — Василь Кичун.

No. Olmstead:

$ 20.00 — Володимир Жиґа.

Parma:

$ 50.00 — Слава і Яро Дядиґа.

$ 40.00 — Лев Штайнберґ.

$ 35.00 — Лідія і д-р Володимир Базарко.

$ 30.00 — Емілія і мґр Степан Воляник, Богдан Демкичук, Степан Дрозд, С. Стецура, д-р Богдан Футей.

$ 25.00 — Петро Байко, Володимира і інж. Мирослав Васлядинські, Неоніля і д-р Сергій Винярський, Роман Возняк, Катерина і д-р Михайло Горбань, В. Т. Древницький, Володимира і Микола Кавка, Іван Марич, Осип Гайський, Слава і д-р Юрій Оришкевич, Катерина і Ярослав Рибальт, Варка і д-р Михайло Тимків.

$ 20.00 — Лев Воровець, Катерина і Микола Капітанець, Дмитро Малисевич, Іван Підгірний, Іван Слінець, Евгенія і Михайло Фандерис.

$ 15.00 — Маруся Адамович, Антон Бабенко, Евген Бачинський, Василь Василик, Павло І. Вовк, інж. Володимир Ерденберґер, Іван Жиґа, Павлина і Василь Камінські, мґр Богдан Кичун, д-р Ірина і д-р Витовт Левицькі, Петро Лютий, Теодор Росоляк, Ярослав Сидір, всч. о. Лев Тимків, Роман Цегельський, Теодор Швабінський, Іванна і інж. Михайло Яремко.

$ 10.00 — Василь Врездун, Станислав Нананко, Іван Павлик, Дмитро Палайда, Андрій Партач, Роман Стахур, Іван Турба.

Rocky River:

$ 10.00 — Осип Росул.

Seneca Ville:

$ 15.00 — Анна і д-р Мирослав Гнатюк.

Seven Hills:

$ 100.00 — Богдан Чопко.

$ 20.00 — Дада і Володимир Корлятович.

$ 15.00 — Д-р Юрій Русин.

Southington:

$ 25.00 — Іван Пасічник.

Talmadge:

$ 5.00 — Д-р Володимир Вілецький.

Toledo:

УНСоюз — 167 Відділ	$ 20.00

$ 10.00 — Михайло Космина.

Wakeman:

30.00 — Михайло Рудий.

Warren:

$ 15.00 — Михайло Терлецький.

Youngstown:

СУК „Провидіння" — Відділ	$ 15.00
СУМА — Осередок	15.00
Укр. Народна Поміч — 19 Відділ	15.00
УНСоюз — 230 Відділ	20.00
УНСоюз — 348 Відділ	20.00

$ 300.00 — Андрій Кундрат.

$ 45.00 — Евдокія і Микола Коваль.

$ 30.00 — Іван Цибряк.

$ 25.00 — Анастазія і Михайло Волотенний, Микола Вреньо, Еміль Гнатів, Петро Гулик, д-р Ілярій Домбчевський, Terry Evanchak, Att., William Cafaro, Анна і Теодор Кулинич, Frank T. Leseganich, Мирослава і Іван Ліщак, Михайло Мартинишин, Peter R. Merdic Construction Co., д-р Вілям Москалик, Stephen Patrick, Єлисавета і Василь Прокопик, Дмитро Проць, Волтер Прочак, Олександер Рибалт, Charles Serednesky, Soroka S. Aluminum Inc., адв. Михайло Юрхісон, Михайло Ярош.

$ 20.00 — Евстахій Вус, д-р Віталій Гольонко, Анна і Іван Панько, Степан Сучинський.

$ 15.00 — Отець монс. Лев Адамяк, Богдан Волотенний, Казимир Вульван, Стефан Вурий, Степан Вух, Степан Василевич, о. дія. Петро Весоловський, Марія і Микола Волошин, Марія і Василь Гаврилко, Дмитро Глива, Олена і Роман Горбачевські, адв. Михайло Герчак, Катерина і Роман Гіль, Іван Дреботій, Ярослав Запотоцький, Микола Іванюк, Григорій Коваль, Михайло Копчик, Микола Леник, Петро Ліщак, Степан Марчишин, Петро Масний, Василь Мельникович, Константин Остапяк, Микола Панькевич, Петро Рудяк, Петро Савицький, Марія і Григорій Семанків, Евген Смерека, Іван Стрілка, Василь Сухар, Михайло Терлецький, Марія і Евстахій Ткачук, Андрій Торський, Михайло Хорос, Микола Штинь, Charles Yourstowsky, Микола Юрчик, Микола Яж, Теодор Якимів.

$ 10.00 — Іван Ваґан, Юлія і Дмитро Войтович, Дмитро Голубець, Григорій Гуменюк, Марія і Мирон Макар, Теодор Свердан, Дмитро Сенько, George Sisko.

STATE OKLAHOMA

$ 20.00 — Д-р Ярослав Гординський.

$ 15.00 — Аскольд Мосійчук.

$ 2.00 — K. Lowe.

STATE OREGON

$ 25.00 — Д-р Богдан Максимюк.

$ 5.00 — Catherine Koneya.

STATE PENNSYLVANIA

Aliquippa:

УНСоюз — 120 Відділ, В-во св. Миколая	$ 25.00

$ 30.00 — Нестор і Ольга Манастирські.

$ 25.00 — Василь Манастирський.

$ 20.00 — Зенон Команицький, Інж. Володимир Служинський.

$ 15.00 — Наталія Гемфил, Антін Кармазин, Ілля Матіяш, Остап Міськів.

$ 10.00 — Іван Манастирський.

$ 8.00 — Володимир Вац.

$ 2.00 — Петро Добош, Володимир Древна, Казимир Пудик.

Allentown:

ОДВУ — 23 Відділ	$ 15.00
ОЖ ОЧСУ — 4 Відділ	15.00
ООЧСУ — 20 Відділ	15.00
УНСоюз — Окружний Комітет Відділів	25.00
УНСоюз — 147 Відділ	15.00

$ 500.00 — Віра Шестобаро (як остання воля бл. п. Андрія Шестобара).

20.00 — Іван і Евгенія Періг.

$ 15.00 — Володимир Вербовський, Іван Гуцайлюк, Дмитро Гудз, Михайло Іванів, проф. Альберт Кіпа, Степан Муха, Андрій Проць, Михайло Путько, Іван Стасів, Роберт Турко, Іван Федорак, Дмитро Хорват, Володимир і Марія Щебетюк.

$ 10.00 — Олександер Вайда, Михайло Варанчик, Михайло Велзецький, Іван Ганич, Андрій Гелетканич, Василь Гобуш, Степан Кацапир, Іван Чаплинський, всч. о. Василь Чекалюк, Іван Ядловський.

$ 7.00 — Павло Андреас.

Altoona:

$ 30.00 — Антін Лаврук (1975-197).

Ambler:

$ 15.00 — Евген М. Савіцький.

Ambridge:

$ 15.00 — Михайло Галадка.

$ 10.00 — Теодор Грицик, Лаврентій Добош.

Archbald:

$ 15.00 — Зенон Максимів.

Arnold:

$ 500.00 — Mrs. Pearl Phillips.

Audubon:

$ 25.00 — Сергій і Сильвія Онуфрійчук.

Bela Cynwyd:

$ 25.00 — Д-р Олександер Черник.

$ 15.00 — Леон і Стефанія Джон.

Berwick:

Українська Католицька Парохія	$ 100.00

$ 60.00 — Дмитро Вутрей (1973, 1974, 1975).

$ 25.00 — о. д-р Іван Віланич.

$ 20.00 — Alex Motichak.

$ 10.00 — Ann Zinich.

Bethlehem:

$ 45.00 — Василь Кацапир.

$ 15.00 — Всч. о. Володимир Карамазин.

$ 10.00 — Іван Саврук, Василь Хоман, Марія Новіцька.

$ 8.00 — Юрій Чайка.

Bridgeport:

СУК „Провидіння" — 224 Відділ	$ 15.00

Carnegie:

УНСоюз — 461 Відділ	$ 15.00

$ 50.00 — Теофіль Конецький (1974, 1975).

$ 20.00 — Всч. о. Іван Черниш[illegible]

$ 15.00 — Петро Глутковський, Михайло Зелонка, Іван Отчич, Петро Радь, Евген Чучман,

$ 10.00 — Степан Зорій, Степан Капелюх, Іван Когут, Ілля Козяк, д-р Михайло Куценков, Дмитро Секелик.

$ 5.00 — Михайло Макар, Петро і Марія Матвійчик, Роман Отчич, Павло Перговський, Ярослав Претка, Іван Троян, Дмитро Харитан, Степан Харитан, Степан Шіварський.

$ 3.00 — Франко, Гриценко, Андрій Штинда.

$ 2.00 — Франко Гузиляк, Валтер Скребут, Василь Турко.

Cheltenham:

$ 15.00 — Володимир і Звенислава Романів.

ЗСА можуть продавати зброю червоному Китаєві – каже Шлесінджер

Ню Йорк. — Повертаючись з 23-денних відвідин комуністичного Китаю, колишній секретар оборони Джеймс Шлесінджер в четвер, 30-го вересня, заявив на нюйорському летовищі, що після обговорення з лідерами червоного Китаю оборонних проблем тієї країни, він прийшов до переконання, що Вашінгтон повинен застановитися над можливістю продажу зброї Пекінові. Шлесінджер сказав, що в час його побуту в Китаї він і китайські провідники обговорювали міжнародну ситуацію та спільні проблеми, як рівнож „сили і слабості" оборонної спроможности Пекіну і прийшли до „спільних висновків".

КОЛОНІЗАТОРИ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ного уряду в Родезії була б загрозою для европейських західніх держав, Родезія має великі резерви важливих стратегічних металів, як хром та нікель.

Створення міжнародного фонду забезпечить Родезії шлях до розбудови економічної бази країни та створить умови для піднесення добробуту муринського населення. Американська участь у тому фонді опреділюється на 500 мільйонів долярів, а ще більша сума прийде з Західньої Европи.

Перетворення Родезії в мирну країну відкриває шлях для дальших заходів у Африці протидіяти московським плянам творити основи для т.зв. „соціялістичного порядку", за яким має прийти „щастя" будови комунізму за плянами Маркса-Леніна. В Африці є також познаки зацікавлення й червоного Китаю, але в цій сучасній грі наміри Китаю ще не дуже виявлені.

Москва ж з другого боку вже виявляє свої настрої та обурення, бо це другий раз Америка політикою та дипломатією Кіссінджера здається вибиває у неї ґрунт для комуністичної праці. Через агенцію ТАСС і статтями у своїх великих щоденниках пише, посилаючись на заяви окремих прихильних їй лідерів лівих напрямків (як напр. з Маруто, столиці Мозамбіку), що „імперіялістичні кола стараються обманом та паліятивами створити для расистського уряду Родезії передишку".

В іншій статті твердиться, що американський капітал висуває пляни для збереження своїх впливів, утворення колоніялізму, бази своєї активности та расизму. Твердять, що Кіссінджер старається своїми візитами до Преторії „утримати расистський режим". Очевидно, що Москва не признається, що вона сама тримається расизму у своїй внутрішній політиці в СССР, переводячи обмосковлення народів, насаджуючи російський шовінізм, обмежуючи діяльність культурних установ національних республік, в Грузії, Казахстані та найбільше в Україні.

У своїм повідомленні з Вашінгтону ТАСС заявляє, що тимчасовий уряд у Родезії не може бути Москвою прийнятий, як законний, бо він є допомога про-західньому урядові, якому „імперіялісти" обіцюють фінансову допомогу та дають інші обіцянки, щоби біла меншість залишилася при владі в економічному житті країни, населення якої негритянське. Москва, отже, не може погодитися, щоби вона програла в Африці, так як вона програла на Середньому Сході, коли наступило замирення між Єгиптом та Ізраїлем, як і напрямком подій в Лебаноні та Сирії.

Нам здається, що прийде час також на прогру Москви в Анголі, зокрема коли Південно-Африканський Союз переведе пляни відходу від контролі в Намбії, в Південно Західній Африці, яку Преторія контролює від кінця Першої світової війни, бо то була колись німецька колонія, що перейшла під контролю Ліґи Націй, а Ліґа Націй доручила адміністрацію Південно-Африканському Союзові, що тоді входив до складу Британської імперії. Та... часи міняються.

Питання Намбії стоїть на черзі після Родезії, і п. Форстерові прийдеться щукати виходу, щоби запобігти тяжкій партизанській війні. Але позиції лідера Південно-Африканського Союзу в останньому часі також ускладнилися заворушеннями й усе більшими вимогами чорного населення свободи й ліквідації т.зв. апартеїду, сепарації білого на чорного населенням, бо останнє фактично позбавлене багатьох прав й обмежене навіть в економічному житті, не говорячи вже про повну відсутність їх представників у адміністрації республіки.

Ближчі місяці покажуть нам, наскільки Москва заскочена цими англо-американськими заходами договорення з Родезією; стануть також віднішими потягнення Москви, щоб не втратити своїх впливів, які вона ще має, в цій частині Африки.

ВІДПОВІДЬ ГАРВАРДЦЯ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Вуйцік, А. Поппе. А. Гейштор, Моше Альтбауер, В. Вайнриб.

То, якщо в українському Гарварді є якийнебудь культ, — то це культ молодих талантів, яким допомагається в усіх можливих аспектах. У відміну від відомої ситуації в наших еміграційних установах, де керують постійно „незаступимі" смерити, в українському Гарварді від його початків концентрувалося зусилля для позитивного розв'язання питання передачі естафети. Я точно знаю, скільки років я ще мажу діяти, бо в нас емеритура є примусовою, тому я добре розумію, що моїм завданням є виховувати слухняних рядових воїнів, а майбутніх ініціятивних генералів, які кожної хвилини можуть зайняти моє місце. У нас є вже готова ціла ієрархія. Наприклад, коли перший наш доктор Орест Субтельний перейшов на добру позицію до іншого університету, його місце зайняв молодший його колеґа — Франко Сисин. Якщо одного дня прийдеться йому відійти, на його місце є кількох дальших кандидатів. Отже, в оцінці відношення до молодих ресурсів є явне непорозуміння. Ред. Барагура, чи ті, кого він репрезентує, вривається, як кажеться у приповідці, у відкриті двері.

Переходжу до другої проблеми. Це не відповідає правді, що катедри пустують. Усі три катедри обсаджені. Правда, покищо лише одна керована офіційно повним професором, але це не є щось надзвичайне для нових дисциплін. Та ж катедри стали дійсністю тільки від академічного року 1973/74, цебто три роки тому. Але крім повного професора історії України, якому в цьому році допомагає інший повний професор, не оплачуваний із фонду катедр, є ще молодий професор, так як це є теж у випадку катедр мови та літератури. Значить, замість трьох осіб у системі катедр діє дев'ять осіб: три молодшого покоління (зміна естафети) та шість із старшого. Варто заглянути в найновіший каталог університету, де легко можна спостерегти понад десяток курсів із трьох основних ділянок українознавства, а це ж праця всіх трьох наших катедр.

Справи проф. Субтельного у своїй статті ред. Барагура не поставив у належній перспективі. Гарвардські департамент історії та комітет українських студій мали не раз нагоду виявити своє задоволення з великих наукових успіхів д-ра Субтельного. Але ми не можемо й не хочемо мати престолонаслідника. У відповідний час (найпізніше за вісім років, бо тоді я закінчу активну діяльність як керівник катедри історії України ім. Михайла Грушевського) департамент історії вибере мого наслідника. Щоб це можна було зробити, треба більше ніж одного кандидата, бо ж це вибором, якщо є вибір до диспозиції одного кандидат? Значить, крім д-ра Субтельного, ще інші молоді вчені мусять дістати можливість показати себе. Було б нерозумно держати д-ра Субтельного майже десять років на замороженій позиції і тим блокувати можливість для його молодих колеґ здобувати досвід. Університет постійно живе, кожного року дістає нових і продукує нових докторів. Тому і нам тут треба мати згармонізовану і добре продуману систему широкого добору найкращих кандидатів.

І так, д-р Субтельний мав змогу два роки проявити свій талант; тепер таку можливість дістав принаймні на два роки д-р Сисин; після нього прийде знову хтось інший. Завдяки такій системі буде у потребі кількох кандидатів з історії в нас вже тепер є чотири доктори нашого хову) та кількох із-поза Гарварду, яких, очевидно, теж береться до уваги. Тож для наших катедр в Гарварді у висліді терпеливого піклування і розумної підготови буде досить найкращих із кращих кандидатів.

Одночасно зовсім зрозумілим є те, що це неможливо, щоб в одному університеті Америки чи Канади було більше ніж один професор, крім повного професора для української історії.

Порада ред. Барагури підшукати діючих обдарованих професорів з передових американських університетів і дати їм змогу розгорнути свої вмілості — є знову вламуванням у відкриті двері. Власне для цієї цілі ми широко використовуємо (і прикомбіновуємо) можливості Інституту з потребами катедр, запрошуючи на наукових співробітників Інституту вчених з-поза Гарварду.

Обсаджування всіх вільних місць відбувається тепер в американських університетах на базі конкурсу. Кожне вільне місце оголошується у фахових журналах. В нас спеціяльний спільний комітет, в якому паритетно заступлені члени даного департаменту і члени комітету українських студій, приймає рішення, яке мусить ще дістати підтвердження відносного департаменту. Коли д-р Субтельний відійшов з викладацької позиції в Гарварді (залишився, одначе, як науковий співробітник Інституту), відомість про ту вакансію подано до прилюдного відома і тоді зголосилося 30 кандидатів з Америки та Европи. З них було лише двох Гарвардців, а 28 з-поза Гарварду. Це ж була велика сатисфакція та підтвердження правильности обраного шляху. Принцип вибору в дії! Комісія після серйозного вивчення наукового профілю та продукції зголошених кандидатів прийняла однозгідне рішення, що найкращим кандидатом на оголошену професуру історії України є д-р Ф. Сисин, до речі найкращий під цю пору спеціяліст доби Богдана Хмельницького.

Друга група питань, що їх поставив проф. Барагура, відноситься до видавничої діяльности. Відносно важливости тієї проблематики не може бути поділених думок. Це дійсно справа нашого національного „бути чи не бути" і це зокрема з усією гостротою розуміє дирекція УНІГУ. Я вдячний за подані проф. Барагурою пропозиції. При тому мені приємно ствердити, що вони в основничу справу, як і з концепвласними ідеями про видавничу справу, як із концепціями моїх гарвардських колеґ. Але закид, що наша дотеперішня видавнича діяльність незадовільна, полягає на непорозумінні. Щоб виконати видавничий плян, потрібно мати три передумови: оплачуваних працівників, наукову лябораторію та фінанси на продукцію книг. Гарвардський Інститут, зокрема його семінари, є такою лябораторією. Але, щоб навіть найбільш скромний плян наукових публікацій можна було реалізувати, треба відповідного бюджету.

Щоб цю потребу ще більш пластично представити, порівняймо ситуацію українського Гарварду з прикладом із сьогоднішнього життя. Якщо б замість наукової праці в ділянці українознавчих дисциплін, уявити собі процес їзди автом, то для того потрібно також трьох елементів: авта, вишколених шоферів та пального (бензини). Авто, навіть дуже доброї марки, — це Гарвард, в першу чергу його Український Науковий Інститут із імпозантними бібліотеками, багатою збіркою українікú та всіми іншим потрібним устаткування. Шофери — це гарвардські доктори, докторанти та всі інші співробітники УНІГУ. Публікації — це їзда до мети. Але далеко не поїдеш без пального. Несправедливо є критикувати наш Інститут, що не видає стільки, скільки хотілось би, бо українська громада щойно приступила до збірки на „бензину", тобто на створення фундації, яка б забезпечила кожнорічний бюджет, найбільшою позицією якого була б власне видавнича справа.

З дотеперішнього капіталу (ендавмент) — нерушимої фінансової бази, одержує наш Інститут приблизно всього 30,000 долярів річно. За ці гроші можна ледве оплатити секретаріят, поштові видатки, телефон і інші канцелярійні потреби. Якщо б українська громада в нашій країні могла б забезпечити УНІГУ нормальною річною дотацією типу заспокоєння підставових потреб Інституту (як це вчинив, напр., уряд Альберти для канадського українського Інституту, сумою 350 тисяч долярів річно, не одноразово), то й ми вив'язувалися б із виконання відповідного видавничого пляну. У нас є понад два десятки машинописів готових до друку праць, але без грошових субсидій жодне видавництво не спішиться піднятись друкування.

Отже цілком зрозумілим є те, що не можна вимагати і від найкращого авта, щоб воно їхало до визначеної мети, якщо не забезпечимо його потрібною кількістю бензини.

Якщо йдеться про третє питання — інфляція вакаційних курсів українознавства, то я тут обома руками підписуюсь під словами професора Барагури. В нас, на жаль, є давні традиції „козакування" та отаманщини. В декого не важне, чи курси мають якість, важне, щоб можна було похвалитись переведенням курсів, все одно якого рівня. У післявоєнні часи „козакування" розквітала надпродукція поезій, явище, яке слушно наталврував тонкий знавець поезій — Євген Маланюк.

Після „Гарвардського чуда" мода прийшла на українознавчі курси, але деякі з них сумнівної вартости. І влітку замість концентрації зусиль — розпорошення уваги. Треба сподіватись, що наше громадянство найде відпорність на оцю чергову „пошесть".

Кінчаючи оцю мою відповідь, я ще раз дякую проф. Б. Барагурі та „Свободі" за дуже вдалу ініціятиву і сподіваюся, що оці мої слова спричиняться до хоч часткового вияснення деяких кардинальних справ і питань відносно плекання українознавчих дисциплін на відповідному рівні.

Омелян Пріцак

ГАРВАДР ОЧИМА...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ти чітку наукову (не політично - пропаґандивну) лінію, по якій ішло б авдиторне навчання (виклади, семінари) та яка лягла б в основу підручників, чи інших наукових друкованих праць з історії України. Це мусить бути тягла, безперебійна, науково удокументована, джерельно - критично обґрунтована розвоєва лінія політичної історії нашої нації, зокрема в державницькому аспекті, яка сягала б кореня наших первопочатків, почерез всі періоди аж по сьогодні, а не починалася від якоїсь точно означеної чи умовної дати, напр., Козаччини, або 1918 року. Заковика в нашій історії — це княжі часи і період Київської Руси. Тут на світанку нашої історії має свій початок сьогоднішній московський імперіялізм, що присвоює собі київський період. Українська вільна наука раз і назавжди мусить джерельно і авторитетно виявити правду.

У ділянці мовознавства на першу потребу є наукова граматика — описова, історична, порівняльна, діялектологія і словники живої мови: тлумачний, етимологічний, історичний.

Необхідний є університетський підручник української літератури від її початків до наших часів, бо автори звичано обривають на XIX столітті, або лише поверхово трактують новішу літературу. Потрібна теж порівняльна література на тлі світових літературних процесів. Конечне опрацювання біографії І. Франка і Лесі Українки. Далі — видання кляситків літератури і найвартісніших та найхарактерніших творів представників нового українського письменства з критичними вступами й поясненнями.

До кожної з тих ділянок українознавчих дисциплін потрібні довідкові матеріяли, документи, джерела, бібліографія, методологія, історичний огляд дослідів даної ділянки, науково - дослідні школи, історіософія тощо.

Третє питання — це студенти, щоб можна вести авдиторне навчання і щоб лекції з українознавчих дисциплін не обмежувалися до літніх курсів, чи окремих, відірваних викладів, але щоб якась кількість студентів пройшла повний академічний курс з українознавства від бакаляра до доктора.

Брак людського матеріялу — студентів, які систематично відвідували б лекції українознавства, є причиною невдачі багатьох спроб створити систематичні виклади в різних коледжах і університетах. Прикро бачити в списках викладів різні, деколи маловідомі мови, а української не знайти.

Від постання гарвардських катедр почалася інфляція студій українознавства, але таке розріджування і так скупих людських ресурсів виходить справі на шкоду. Краще спрямувати молодих людей, які мають бажання присвятитися українознавчим студіям, до єдиного центру, де ці студії можуть бути на висоті — до Гарварду.

Баптистський пастор Яніс Смітс, відбув пресову конференцію в Чікаґо

Колишній пастор Баптистської Церкви в містечку Айзпуте, на Лотві, 35-літній Яніс Смітс, член Лотиської Баптистської Єпископської Ради, переслідуваний Совєтами, після двохрічних старань, з кінцем травня ц. р. разом із своєю ріднею прибув до Західньої Европи.

Баптистський пастор з Лотви, Яніс Смітс

Після короткого побуту в Бон (Західня Німеччина), прибув в червні цього року на запрошення Конгресу ЗСА для переслухів спільного конгресового Підкомітету у справі Міжнародних Відносин, зокрема у зв'язку із недодержуванням договору у Гельсінках, що виявляється між іншим у переслідуванні релігії в СССР, як і взагалі у нарушуванні людських прав, арештів і тп.

Тисячі людей найшлися у в'язницях із-за цього, що додержувалися релігійних практик поза рамками церкви, контрольованої урядом. Ера Архипелагу Гулаг зовсім не минула. Детант, що її управляє уряд ЗСА у відношенню до Совєтів, незвичайно шкідливий для дисидентів в СССР, а мовчанка збоку ЗСА заохочує совєтський уряд до щораз більше драстичних переслідувань. Це повторив пастор Смітс під час пресової конференції 15-го липня ц. р. в готелі Шератон-Чікаго, на яку запросив його Міжнаціональний Комітет Тижня Поневолених Народів в Чікаго, у зв'язку із Маніфестацією Тижня П. Н. і на прийняття після Маніфестації у Палмер Гавзі.

Дальше доповідач ствердив, що передачі „Голосу Америки", що їх слухає багато людей в СССР, і уважає за єдине докладне джерело інформації, зачинають втрачати свою достовірність і ефект у зв'язку із політикою детанту. Америка, як одна із головних, — цих які підписали міжнародний договір в Гельсінках, має право і обов'язок глядіти за виконанням зобов'язань, що їх взяв на себе СССР, між іншим, у відношенні до зберігання людських прав.

Всі прояви національної самобутности поодиноких національних груп, підкорених російським комунізмом, є гноблені. Совєтський уряд застосовує примусову русифікацію, не має там ніякої рівности у відношенні до поодиноких народів, їхніх культур і традицій. У кожній із совєтських республік — росіяни мають усе, народи дотичних республік — дуже мало, а інші, навіть якщо їх у поодиноких містах є десятки тисяч — не мають нічого. Їм не вільно мати своїх театрів, клюбів, шкільних інституцій і тп.

Це прямо неписаний закон, що всі провідні становища, заповнюють осібняки без ніяких принципів, особистих поглядів, опортуністів, підлабузників.

Люди, в яких є ще й далі свої власні погляди, що вони їх дозволили собі висловити прилюдно, — їм закрито доступ до якого-небудь важливішого становища. Ствердження совєтських лідерів, мовляв в СССР розв'язано вповні етнічні проблеми, як також їхні заяви, що кожна національність в СССР має забезпечені повні права свободи і рівности, очевидно — брехня, розрахована на наївність Заходу. Щоби зреалізувати свою ціль — здобути світ для комунізму, совєти накриваються плащиком толеранції і свободи, мовляв, конституція СССР ґарантує між іншим свободу віри і переконань, а щоби світ думав, що дійсно Совєтський Союз це виконує, підписує договір у Гельсінках, і, рівночасно ігноруючи міжнародні домагання та протести.

На численні запити приявних представників преси, духовних і деяких національних груп в Чікаго, пастор Смітс давав обширні вияснення через перекладчика, лотиську студентку.

Між іншим, на запит приявного голови Української Баптистської Церкви — в ЗСА і Канаді, єпископа Олексія Гарбузюка — на тему масового переслідування баптистів в Україні і арештів, пастор Смітс відповів, що в Україні є найбільше лідерів баптистського руху, які борються за свободу релігії, кожен прояв якої, байдуже якого визнання, є строго переслідуваний, якщо не є в рамках підтримуваної урядом і КГБ, церкви. Найкращим доказом „толерантности" і „свободи" релігії в СССР — це закриття в останньому 10-річчі понад 2, 000 церков!

На запит священика-литовця, редактора катол. литовського щоденника в Чікаґо щодо переслідувань Церкви в Литві, пастор Смітс ствердив, що переслідування не минули й Литви, але там становище католицької церкви є розмірно ще найсильніше і урядові чинники мусять з тим рахуватися.

На тему трьох балтійських „республік" — Лотви, Литви, Естонії, паст. Смітс сказав, що наплив чужих, зокрема москвичів, загрожує тим трьом народам майоризацією, і то можливо у недалекій майбутньості, що є у плянах московського імперіялізму. Пастор Смітс прибув з кінцем травня до Західньої Европи зі своєю дружиною і 11-ро дітьми, після, після того, як совєти не дозволили йому виконувати функції баптистського пастора у містечку Альзпуте, коло 120 миль від Риги. Між іншим закидували йому, що він, мовляв закликав молитися за інших духовних, що були переслідувані, за те, що дозволяв учитися молоді нижче 18 років життя на церковних курсах і т. п. Паст. Смітс спочатку ігнорував заборону виконувати функції пастора баптистської церкви і продовжував свою працю, аж щораз гостріші переслідування, на які був наражений, примусили його робити старання про візу, яку остаточно після двох років отримав.

На думку паст. Смітса — передумовою торговельних відносин Америки з СССР — повинна бути вимога придержуватися основних людських прав, як це пропонує сенатор Г. Джексон. І лише тією дорогою можна добитися збереження людських прав в СССР.

УВАН перевидала розвідку д-ра О. Олеськова „Про вільні землі"

Вінніпеґ (УВАН). — Щоб відмітити 115-річчя від дня народженжя д-ра Осипа Олеськова, який ввійшов в історію українського поселення в Канаді, як „батько" цього поселення, як також, щоб зробити його розвідку „Про вільні землі" доступною для широкого загалу та відмітити 80-річчя від її появи, Українська Вільна Академія Наук (УВАН) в Канаді перевидала цю працю д-ра Олеськова окремим виданням в серії „Джерела до історії українців Канади".

Перевидану розвідку прикрашує великий портрет д-ра Олеськова з часів, коли він відвідував Канаду. Розвідка попереджена вступом д-ра М. Марунчака, редактора серії „Джерел до історії українців Канади".

У вступі д-р М. Марунчак, між іншим, так пише про автора „вільних земель":

„Д-р Осип Олесків не жалів сил, енергії та власних фондів, щоб тільки спрямувати русло української еміґрації до країни, в якій він бачив для своїх земляків світле майбутнє. Після появи писань Олеськова почалася до Канади масова еміґрація зі західніх земель України та Буковини. Тільки в 1896 р. приїхало до Канади більше українських поселенців, як за всі роки до цього часу. Масовість виїзду до Канади перейшла сподівання самих організаторів. Написана, вірна й авторитетна інформація зробила своє".

Розвідка „По вільні землі" — це цінний історичний документ. З ним варто познайомитися сучасній українській людині не тільки в Канаді, але теж поза Канадою.

Працю замовляти в канцелярії УВАН (465 Мейн стріт, Вінніпеґ) або українських книгарнях. Ціна 2 дол., з пересилкою 2.50.

ОЛЕСЬ БЕРДНИК...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

біосфери, Національним Комітетам по охороні природи, всім Людям Доброї Волі, з тим, щоб воно було опубліковане, розповсюджене серед делеґатів Генеральної Асамблеї, співробітників ЮНЕСКО і співробітників Комітету по захисту біосфери.

Я не настільки наївний, щоб думати про захоплене або навіть дружнє ставлення багатьох людей до ідей, висловлених тут, до аналізу світової ситуації, до Альтернативи, котра пропонується в Посланні.

Але те надособове, безупинне почуття відповідальности, що переповнює моє серце, велить стукати в стіни людських душ з надією, що колективні зусилля мислячих істот по відтворенню Духа Любови і Розуму на всій пляметі приведуть нас до заповітного, передбаченого ще мудрецями давнини, Світу Радости".

У „Посланні" говориться:

„Брати! В сім'ї, об'єднаній любов'ю, нема привілеїв: усі діти — юні й літні, талановиті й звичайні — рівноправні в дусі. Розуміючи Людство, як Світову Сім'ю Народів, прошу вислухати вашого Брата.

Яка в цьому необхідність?

Усвідомлення грізної небезпеки для плянетного життя. Спроба знайти вихід з світового тупика.

Чи вірю я в Доцільність цього Послання?

Так! Я ще не втратив дитячої віри в здоровий глузд народів і в Провидіння, котре чатує над нами, в нас.

Це послання — не панацея від всякого зла; хто може ставити таку мету? Ми можемо лише чесно проаналізувати світову ситуацію, безстрашно визнати помилки й злочини, і прагнути до Альтернативи, якщо її прийме світова совість народів.

Сучасна ситуація відома всім: біосфера на межі загибелі. Екологічна рівновага сколихнута і зруйнована до основи; отруєно ґрунт і світовий океан, атмосферу, і психосферу; безконтрольно розвивається, загрожуючи самому життю плянети, технотронна „еволюція", заколисуючи нас приманками комфорту і міражами псевдознання, а разом з тим блискавично знищуючи енерґозапаси Землі, виснажуючи геній мислителів, силу трудящих, творчий потенціял націй заради ефемерних ідей „поступу".

...Як далеко ми відійшли від свого покликання, віддавши перевагу інстинкту звірячого насичення і порожнього життєвого функціонування. Адже вся потуга цивілізації спрямована саме на задоволення найпримітивніших потреб нищого єства. І навіть великі досягнення людського генія у всіх сферах пізнання й творчости служать тому ж. Дух прагматизму і еґоїзму став духом сучасности, пронизав науку, соціологію, політику, громадське життя.

...Заходи по захисту біосфери, пошуки нових енерґоджерел, ідея „мирного співіснування", пошуки вирішення демографічних проблем перенаселення і багато іншого — це лише наші безпомічні борсання в спробі відсунути час відомсти за злочини віків, це свідоцтво нерозуміння космічної відповідальности Людини за Світове Життя.

...Потрібна Альтернативна Еволюція. Вона виникне в надрах старого світу. Не розрізнені випадкові спроби і експерименти, а потужний світовий рух до відродження під егідою Плянетарного Координаційного Центру при Об'єднаних Націях.

...Необхідна Нова Людина. Вона знемагає в нашому серці, в нашій душі, не маючи виходу в світ дії із численних лябіринтів псевдобуття.

...Людина стала спадкоємцем всіх ознак суперечливої біосфери — агресії, страху, жадібности, нещадности, жорстокости, хитрощів, обману. Поєднавши в собі всі ці ознаки нижчих тварин, Людина поставила їм на службу найбільший дарунок Космічної Еволюції — Розум.

Можна з повною певністю стверджувати, що біосфера вдосконалювалась не завдяки боротьбі, а всупереч боротьбі. Природа нещадно прибрала громіздкі, люті, жорстокі форми, як неєволюційні, прагнучи до ґрандіозности, краси, гармонії, любови, думки, творчости.

...Головний інструмент трансформації — Дух Любови.

Можна уявити собі могутню хвилю відродження Біосфери, вільної від протистояння і ворожнечі! До чого ж величезний вплив на цей процес буде мати Людина — Розум і Серце Світового Життя.

Розпічнеться ланцюгова реакція синтези кращих зерен Буття у всіх світах і сферах. Сама єдність Космосу прокинеться до дії завдяки подвигу Людського Серця і Розуму.

Із розтерзаної хаотичної неосфери (чи психосфери) Людина ступить до створення єдиної Духосфери.

Це почнеться епоха духогенези, епоха світла, епоха матері світу, заповідана мудрецями давнини.

Заповідані зони Альтернативної Еволюції створять Храм Краси, де будуть втілені кращі ідеали Людства — в Творчості, в Пізнанні, в Духовному Культі.

Культ Матері — Універсальний Культ Любови. Культ невичерпного Пізнання і Самопізнання. Культ Свободи і неосяжного розкриття квітки нашого Духа.

Ми стоїмо на порозі небувалого Світового Ренесансу або Небуття. Третього шляху нема!"

Британія пропонує конференцію в справі Родезії

Лондон. — В середу, 29-го вересня, британський міністер закордонних справ Ентоні Кросленд запропонував, щоб до двох тижнів була скликана конференція, „в будь-який частині Південної Африки", на якій був би створений тимчасовий уряд для Родезії, в склад якого входили б і представники чорної більшости та білої меншости, що кермував би тією державою протягом двох років, коли влада перейшла б в руки чорної більшости. Кросленд запропонував, щоб предсідником конференції був Івор Ричард, амбасадор Британії до Об'єднаних Націй.

Того самого дня достовірні джерела повідомили, що Іанові Смітові, прем'єрові білого уряду Родезії, пощастило переконати консервативних членів його партії, щоб погодилися на британсько-американський плян відносно зміни влади в Родезії. Однак, як відомо, президенти 5-ох держав, які сусідують з Родезією, вже раніше заявили, що вимагають, щоб вже тимчасовий уряд був контрольований чорною більшістю, а не щойно за два роки.

В Піттсбурґському...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ня" Об'єднаним Націям Землі, Комітету ООН по захисту унд дранг" на молодого І. Франка. В кінцевій частині доповіді ствердив, що всю діяльність Франка щодо театру і драматургії слід розглядати як інтеґральну частину його шукання за встановленням українського національного театру.

Після доповідей присутні завдавали питання, як напр., інж. Михайло Комічак про ролю біблії в творчості І. Франка, про наставлення Франка до соціялізму та про відношення Франка до питання семітизму чи антисемітизму. П-і Марта Фарлі питала про значення Дікенса в літературній творчості І. Франка. На ці питання проф. Рудницький дав об'єктивні й задовільні відповіді. Питання присутніх і виміна думок доповідачів з думками присутніх продовжувались індивідуально під час перекуски.

Конференція мала повний успіх, про що свідчить і те, що присутні піддавали думку, щоб такі конференції влаштовувати частіше.

У цьому заслуга доповідачів і модератора та плянова організація конференції і виставки професором В. Ящуном. Однак всього того не було б, якщо б керівник департаменту не був прихильно поставився до ідеї цієї імпрези та не виклопотав поважну суму грошей на її здійснення. До успіху імпрези причинився теж інж. Михайло Комічак, який двічі подав інформацію про конференцію на своїх популярних українських радіопередаваннях та допоміг розповсюдити летючки слов'янського департаменту серед української громади.

Посмертна виставка...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

себе, як мистця. Уважав, що ми українські мистці, члени нації, якої існування заперечують темні сили, повинні показати чужинцям, найкращі здобутки нашого мистецтва, щоб доказати нашу рівноправність з іншими народами. На такий люксус, як модернізм, зокрема абстракціонізм, (що його мистець уважав деструктивним), ми не можемо собі дозволити, хіба вже у власній державі. Таке було кредо покійного мистця Юліяна Крайківського, до речі, зовсім правильне.

Мистець Юліян Крайківський був піонером українського мистецтва в Західній Канаді, виставивши свої твори перше на виставці „Едмонтон Ексебішен" в 1949 р. і з того часу чужинці переконалися, що українці в Канаді мають вироблену високу культуру. Поява творів в річній виставці викликала серед глядачів і критики справжню сенсацію, зокрема великі успіхи мала картина „Аркан". На твори Крайківського відгукнулась дуже прихильно англомовна преса, а за нею українська.

Опісля коротке слово про твори і творчість мистця Ю. Крайківського виголосила англійською мовою п-і Марія Лобай, член управи Українсько-Канадського Музею-Архіву й проголосила, що виставка відкрита. Її оглянуло понад 260 осіб, придбавши гарно оформлений каталог творів (51), прикрашений двома світлинами (з молодих літ і похилого віку) мистця, його репродукціями і списком виставок його творів (19): у Львові, Відні, Зальцбурзі, Едмонтоні, Монтреалі, Мадриді, Детройті і Філядельфії. Про посмертну виставку появилась прихильна стаття в англомовному щоденнику „Да Едмонтон Джорнел" з середи, 15-го вересня 1976 р.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ПАВЛИНА НОВОСІЛЬСЬКА, членка УНС Відд. ч. 352 Т-ва св. Арх. Михаїла в Честер, Па., померла 1 вересня 1976 на 88-му році життя. Покійна народилася в Україні. Стала членкою УНСоюзу в 1926 році. Полишила в смутку дочок Євгенію та Патрицію, синів Петра і Володимира та 11 внуків. Похорон відбувся 4 вересня 1976 на цвинтарі Іммакулет Гарт, Линвуд, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар Відділу

МИХАЙЛО ОВАЧИН, член УНСоюзу Відд. ч. 114 Т-ва св. Володимира в Чікаґо, помер 28 серпня 1976 р. на 54-му році життя. Покійний народився в Букачівці. Став членом УНСоюзу 1963 році. Полишив в смутку маму, сестру і брата в Україні, дочок Оксану і Надію, внука Івана, зятя та багато друзів і приятелів. Похорон відбувся 1-го вересня 1976 на цвинтарі св. Миколая в Чікаґо.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

ІВАН ДЯЧУН, член УНСоюзу Відд. ч. 292 Т-ва св. Івана Хрестителя в Детройті, Міч., помер 27-го серпня 1976 р. на 83-му році життя. Покійний народився в Україні. Став членом УНС в 1926 р. Полишив в смутку дочку Надію, і внукків — Тараса, Джерарда і Дерека. Похорон відбувся 28 серпня 1976 на цвинтарі Вудлави в Детройт, Мічіґен.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

ДЖІН А. БОЛІНГЕР, членка УНС Відд. ч. 113 Т-ва св. Івана в Деррі, Па., померла 31 серпня 1976 р. на 57-му році життя. Покійна народилася в Атлантік - Ню Деррі, Па. Стала членкою УНСоюзу в 1966 році. Полишила в смутку чоловіка Рой В. Похорон відбувся на цвинтарі Калес, в Деррі, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар Відділу

КОНСТАНТИН МИНЬО, член УНС Відд. ч. 342 Т-ва Запорожська Січ в Картерет, Н. Дж., помер 4 вересня 1976 р. на 89-му році життя. Покійний народився на Лемківщині. Став членом УНСоюзу в 1922 році. Полишив в смутку дочок Марію, Софію, Галину і сина Володимира з родинами, 8 внуків і 2 правнуки. Похорон відбувся 7-го вересня 1976 з катедри св. Димитрія на цвинтарі Розгил, в Лінден, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
о. Петро Мелех секр. Від.

МАРІЯ ОЕНКІВ, членка УНС Відд. ч. 292 Т-ва св. Івана Хрестителя в Детройті, Міч., померла 27-го серпня 1976 р. на 76-му році життя. Покійна народилася в Україні. Стала членкою УНСоюзу в 1949 році. Полишила в смутку дочок Анну, Юлію і Ярославу, 12 внуків і 4 правнуки. Похорон відбувся 30-го серпня 1976 на цвинтарі св. Гедвіґи, в Дірборн Гайтс, Міч.

Вічна Їй Пам'ять!
П. Федик, секр. Від.

ЗАХАРІЙ ГИБЕЙ, член УНС Відд. ч. 25 Т-ва Свобода в Джерзі Сіті, Н. Дж., помер 2 серпня 1976 на 82-му році життя. Покійний народився в с. Свірне, пов. Горлиці. Став членом УНС в 1966 році. Полишив в смутку дочку Юлію та близьку і дальшу родину. Похорон відбувся на на цвинтарі Бей юо в Джерзі Сіті, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа Відділу

ВОЛОДИМИР БРИЯЧ, член УНС Відд. ч. 230 Т-ва св. Івана в Йонґставн, Огайо, помер 22 серпня 1976 р. на 51-му році життя. Покійний народився в Йонґставн, Огайо. Став членом УНСоюзу в 1943 році. Полишив в смутку на цвинтарі Бейвю в Джерзі тку дружину і дітей. Похорон відбувся 25-го серпня 1976 р. на цвинтарі Калварія в Йонґставн, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

СЕРГІЙ КВАСНИЦЬКИЙ, член УНС Відд. ч. 368 Т-ва ім. М. Лисенка в Маямі Флоріда, помер на 79-му році життя. Покійний народився в селі Іванівка, Поділля, Україна. Став членом УНСоюзу в 1951 році. Похорон відбувся 20 серпня 1976 на цвинтарі Інтермент Лаудердейл, в Фт. Лаудердейл, Флоріда.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

МИКОЛА ВОЛОШИН, член УНС Відд. ч. 466 Т-ва ім. Івана Франка в Брантфорді, помер 6 серпня 1976 р на 50-му році життя. Покійний народився в Кам'янці Подільськім. Став членом УНСоюзу в 1964 році. Полишив в смутку дружину Марію, синів Романа і Богдана, кузинку Любу, та в Україні 4 сестри. Похорон відбувся 9-го серпня 1976 на цвинтарі св. Йосафата в Брантфорд, Онт. Канада.

Вічна Йому Пам'ять!
П. Крутиголова, секр. Від.

КАТЕРИНА КОПЧУК, членка УНС Відд. ч. 288 Т-ва св. Димитрія в Бетлегем, Па, померла 14 серпня 1976 р. на 87-му році життя. Покійна народилася в Україні. Стала членкою УНСоюзу в 1922 році. Полишила в смутку сина Володимира та двох внуків і двох правнуків. Похорон відбувся 15 серпня 1976 на цвинтарі св. Йосафата в Бетлегем, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

ІВАН ДОЛІШНІЙ, член УНСоюзу Відд. ч. 427 Т-ва ім. Івана Франка в Ст. Катеринс, Онт., помер 29-го липня 1976 на 73-му році життя. Покійний народився в селі Корепець, Золочів, Зах. Україна. Став членом УНС в 1968 році. Полишив в смутку дружину Євдокію, сина Богдана, дочку Петрусю, шість внуків, численну близьку і дальшу рідню, приятелів та числену союзову громаду. Похорон відбувся 31 липня 1976 на цвинтарі Вікторія Лавн в Ст. Катерінес, Онт.

Вічна Йому Пам'ять!
П. Дяків, секр. Від.

ТАРЗАН, ч. 7512. Тарзан зловлений мамбусами

Ти на щось вказуєш, Леді... Надіюся, що це зграя птахів...

От тобі і птахи!

Стійте! Я є Тарзан! Приходжу до вас з мирними намірами!

Він говорить мамбуською мовою! Ведім його до нашого ватажка Зу!